

ŠIBENICKI LIST

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XXV.
BROJ 1181

IZDAVAC: INFORMATIVNI CENTAR
Sibenski, 12. travnja 1986.

CIJENA
40 DIN

U žaristu

PROGNANA BALADA

Ništa nije toliko dobro da ne može biti još bolje. Znana je ta mudra narodna izreka, nije od jučer, ništa je pala s neba pa u rebra, ali je, ipak, nije zgarega ponoviti. Nije i poradi toga što neki na nju naprsto zaboravljaju. A ne bi trebali, bolje reći — ne bi smjeli. Sudjelujemo eto tako u jednom svakidašnjem razgovoru i reče jedan drug (gospodinom možda da ga nazovemo) kako su novinarska pera zordala ruzinom oportunizma, lajkstva i podilaženja. Možda je u pravu. Svakome — ako je to moguće — volja dati prava na osobni iskaz i ličnu prosudbu. Samo, nije zgodno ako tu litaniju iskazuju ljudi koji imaju prilike — jer su na to nutkani i nogovari — da svoja ne baš loša pera otmu paučini i na stranicama novina (barem ovog lokalnog, majušnog tjednika) predoče sve ono čime nisu zadovoljni ili pak misle i očjenjuju da bi to oni uradili bolje, svršishadnije i shodno tome, na opće dobro i nezadovoljstvu tek nekih. Ali oni to ne izvaljevaju. Njima se ta ne radi. Njih to gnjavi. U redu: ako već nisu u stanju da odalame po »lašoj kadrovske politici« (»snimajte ih vi, samo snimajte, imale, zabora i koga«) što ih prijeći — jer oni nisu kukavice i mirovine su im čvrste i neoduzimljive — da, primjerice, žučjala i nezadovoljstva prospu po (ne)čistoći grada, smogu i inim sličnim temama i dilemama. Bi oni to možda da ih potpis (jer bez njega u novine teško da se »ulazi«) ne bi razotkrio i tako, jadni bože, naznačio trag njih jučerašnjih. Jer jesu minulost, premda plediraju na sadašnjost i budućnost. Prognana idilična balada nastanila se u krajičku zjenice javne nemoci. Baš tako, dakako.

D. BEĆIR

POZDRAVIMO ŠTAFETU MLADOSTI

Sibendani će danas svečano dočekati Saveznu štafetu mladosti. Na Poljani maršala Tita zasigurno će se okupiti više tisuća građana da bi i na taj način manifestirali svoju ljubav prema čovjeku knji nas je napustio — ostavši zauvijek u nama i među nama, jer nam je svojim genijalnim komunističkim i državničkim odlukama omogućio život u slobodi i samoupravljanju. Inače, općinska Štafeta mladosti krenula je prošle subote od robne kuće »Šibenka« i obišla, svagdje srdačno pozdravljena, mnoga mjeseta na području naše komune Općinsku Štafetu mladosti na Poljani maršala Tita donijet će mladi Zatona.

(Na slici: doček Štafete u Zatonu)

Teme i dileme

NETKO SE SA MНОМ ИГРА

Igrati se može s djecom i stvarima (igračkama i drugim predmetima), teško s odraslim ljudima. Ili ako se netko baš hoće s odraslima igrati treba ih upozoriti da se zapravo doista o igri radi. U protivnom, takva igra može biti vrlo nerespektabilna, čak uveredljiva.

Isticanje više kandidata za odgovorne društvene, društveno-političke i samoupravne funkcije ukazalo se »dobrom prilikom« za različite »igre«. Ponajviše sada što se taj zahtjev shvatilo isuviše formalistički pa su prvoistaknuti kandidati bili oni pravi, ozbiljni i to misli se da ozbiljnost čovjeka već na ozbiljnost same kandidature i postupka) dok su drugoistaknuti trebali tek figurirati kao rezerve (zlu ne trebalo). A ako se ne varam (a ne varam se pouzdano!) radnim ljudima i građanima bili smo dužni osigurati mogućnost da među više jednakobrodnih (ili barem približno jednakih) kandidata izaberu onog za kojeg procjenjuju da je za nijansu bolji. Drugi (na kandidacijskim listama) često nisu bili ni toliko važni da bi ih se priputalo što misle o svojoj kandidaturi, da li su suglasni. Neki su to saznali iz sredstava javnog informiranja pa su sa čuđenjem i po nekoliko puta citati svoje ime, ne vjerujući. Možda im je to pomalo i imponiralo (uostalom to je ljudski), ali ne toliko da ne bi u njima probudilo i svojevrstan revolt. Kad

Piše: D. BLAŽEVIĆ

je javno obznanjeno da se kao potencijalni kandidat za predsjednika Skupštine općine, uz Josipa Olivarija predlaže i Dragomir Cvitan, prosvjetni radnik iz Centra za odgoj i obrazovanje, za javnost je to bilo malo, a za samog Cvitana poveliko iznenadenje. Stoga ne čudi njegova, ne bez gornjine, reakcija: »Netko se sa mnom igra!« Nedugo potom održana je druga Općinska kandidaciona konferencija na kojoj je kao drugi kandidat (uz Olivarija) utvrđen Boris Dragutin. S nemalom konsternacijom Cvitan je za nastalu promjenu opet saznao zahvaljujući sredstvima javnog informiranja. Ako je faktor iznenadenja prvi put i imponirao, drugi put je bio sumnje vrijedao. Ponajprije je samog Cvitana valjalo obavijestiti pravodobno da će biti islaknut drugi kandidat, a potom je i na Kandidacionoj konferenciji trebalo dati objašnjenje za nastalu promjenu. Tako bi se izbjegle neugodnosti i moguće kalkulacije neobavještene javnosti, koja može (a ona zlonamjerno i hode) promjenu tumačiti na svoj način (zlostavi) i nekim svojim razlozima.

Te je »razlog« saznan i Cvitan, doduće tek naknadno i na vlastito traženje. Očijenjeno je (iznenada!) da je prijeko potreban Srednjoškolskom centru (iz kojeg se kako se ističe, kadrovi osipaju), a da on sam ne zna u kom smislu. Jer, kako nam reče, natjecaj za rukovodioce Centra je zaključen, a on se nije natjecao, ali mu i nije sugerirano da to učini (dakle i nije tako prijeko potreban).

Ovo, nažalost, nije jedini primjer (možda tek najdrastičniji jer se istom drugu nešto slično već dogodilo prilikom isticanja kandidata za Republičko vijeće Savez sindikata, kada je također bio predložen među dvojicom kandidata, a zatim skinut s liste).

Za završno slovo evo tek jednog pitanja — može li se od Cvitana (i ostalih što su istu »kalvariju« prošli) i ubuduće očekivati prešutna suglasnost i disciplinirana partijska poslušnost bez obzira na posljedice po ljudsko dostojanstvo?

Zdravko Janković izabran za zastupnika

Podeškom 11.687 radnika (i većine delegacija) iz 123. Izborne jedinice, za Šibenskog zastupnika u Vijeću udruženog rada Sabora SR Hrvatske izabran je Zdravko Janković, pedagog OS »Simo Matavulj. Tu izbornu jedinicu čini 141 delegacija s ukupno 12.337 zaposlenih radnika u oblasti trgovine, ugostiteljstva i turizma, obrazovanja, znanosti, kulture, informiranja, zdravstva i drugih.

Utvrđeni kandidati u 122. Izornoj jedinici (oblast industrije, poljoprivrede, šumarstva, građevinarstva i saobraćaja) Stipe Baljkas (glavni poslovodja mehaničarske i bravarske radionice u OOVR-u »Održavanje RO LIP«) i Roko Gracan

(Nastavak na 2. stranici)

u prvom planu

Voda više nije problem samo onoga tko je nema ili je imao premalo, već i svih ostalih građana Šibenske općine, pa je krajnje vrijeme da se prirede realizaciji tri godine starog programa vodoopskrbe.

Predstojí li vodna kataklizma

Voda odavno nije problem samo skradinskog zajeda Južnog i Ravnog Primostenia ili jed nekog dijela i sela naše općine koje je nemaju. Nije ni samo stanovnika otoka Murter-a (uključujući i Plovac), kojima ujeti teče na kapi, pa ni Vodica, Tribunj, Jadrije, obližnjih otoka, gdje je u špici sezone mračan dva nestali ili može stazati pod nedovoljnim prilaskom. Nije voda više ni problem sama Črnice, Meteriza ili Radina. Voda je, zapravo, problem grada i sela, oim kojih je nemaju i onih koji je imaju. Ako nije danas ili sutra, bit će to prekorušta, veoma skoro, jer na kraju ovog srednjorodja Šibenskog će području, porušuju strujnjaci iz "Vodovoda", nedostajati u sezoni tristin litara vode u sekundi, gotovo polovina sadašnje ljetne potrošnje.

Kad je već tako kako jest, a nezna razloga ne vjerovati onima što dobro znaju naše sadašnje i buduće vodoopskrbne (ne)prilike, ima povoda za angažiranje, da ne kažemo — utjehu. Jer, voda je izvor života, poput zraka ili hrane, a možda i više od nje. Kad je tako, da to još jednom ponovimo, više nezna razloga za odgađanje rješenja tog, da izvršnom vijeću i mnogim drugim, najaktualnijeg Šibenskog problema. Dapade, treba se što brže i što bolje organizirati, treba izbjegći onoguču ka-

taklizmu ţedl, što je sa sobom donosi zeljeni i potrebnji razvoj bez vode. U protivnom će biti ţednih usta, turista, strojeva, a neće biti razvoja, bit će usporeno zapošljavanje i koješta druga.

No, nismo djeoca i ovo nisu bajke, pa ako ozbiljni i odgovorni ljudi tvrde da je problem tu, da ga treba rješavati, da treba u vodoopskrbu ulagati, onda im treba vjerovati. Makar za osnovno, solidarno, kroz cijenu, koja je, usput rečeno, mnogo niža nego u drugim gradovima (ima li smisla o tome podatke iznorditi?). Za sebe i buduće generacije. Tako je, uostalom, uvihek bilo i uvihek će biti, da parafriziramo poznatu mlađan. Oni što vodu danas nemaju ili je imaju manje od potrebne količine, dat će i trebaju dati i više od projekta. Oni koji je prodaju, još više. Tu su još OSVIZ-ovi, SIZ-ovi i SVIZ-ovi, pa banke, društvena reprodukcija...

Sve u svemu ima mogućnosti i potrebe, pa čemu oklijevati. Jer, podsjetimo se, od gradnje tzv. vodiljčkog vodovoda ništa značajnije nije napravljeno u Šibenskoj vodoopskrbi, a već tri godine imamo program koji se ne realizira, dok cijene rastu, rastu i nose se su od 1,8 na 5,3 milijarde dinara za isti vodoopskrbni posao.

O. J.

Z. Janković izabran za zastupnika VUR-a Sabora

(Nastavak sa 1. stranice)

(rukovodilac Službe ekonomike u RZ Ekonomski i finansijski poslovi SOUR-a industrije aluminija -Boris Kidrić- nisu izabrani za zastupnike. Naime, u toj izbornoj jedinici (koja broji 80 delegacija sa 14.780 zaposlenih) nijedan od utvrđenih kandidata nije dobio potrebnu većinu glasova (7.391). Za Stipu Baljkasa glasala je većina u 24 delegacije s ukupno 5.578 radnika, dok se za Roka Gracina izjašnila većina u 30 delegacija sa 6.080 zaposlenih.

U pet delegacija nijedan od dva predložena kandidata nije izabran i to u SOUR-u industrije aluminija -Boris Kidrić- RO TLM Šibenik OOUR -Valjaonica, ljevaonica i topionica (1247 radnika), RZ -Komercijala- SOUR-a -Boris Kidrić (357 zaposlenih), RO TLM OOUR -Izrada ambalaže i stolarija- (86 radnika), RO TEF OOUR -Ferolegure i sintet- (535 radnika) i RO -Slobodna plovidba- Šibenik (896 radnika).

U skladu sa Zakonom, Općinska kandidacijska konferencija utvrdit će nove kandidate, a ponovni izbor za drugo zastupničko mjesto općine Šibenik bit će do kraja travnja 1988. godine.

DOKUMENTI

Krvoproljeće u Docu

U nedjelju, 12. IV 1942., oko 2 sati poslije podne sastale su se u Šibeniku, u predgradu Dolac, dvije skupine Šibenskih omladinaca komunista. U stanu 20.-godišnjeg trgovackog poslovnička Miroslava Crvaka pok. Mladena sastali su se on, 22.-godišnji mehaničarski radnik Ante Baranović Jerin, 18.-godišnji mehaničarski radnik Ante Trlaja Radin, 23.-godišnji tajetarski radnik Milivoj Aleksić Šimin i učiteljica Darja Manojlović Nikolina. U susjednoj kući, kod 22.-godišnjega drvodjelskog radnika Ante Jelovčića Markova, sastali su se, pored njega, studenti 20.-godišnja Regina Berger Borisova i 19.-godišnji Paško Klaric Šimin te 24.-godišnji trgovacki pomoćnik Grego-Miro Bujaš Rokov.

Samo nekoliko minuta, pošto su se omladinci skupili, jedan konfidencijal okupatorove policije u Šibeniku, koji je odlito pazio na neke od spomenutih omladinaca, osobito Bergerovu, a u kojemu nije teško identificirati poznalog okupatorova doušnika, domaćeg izroda M. B. (on je slijedete noti vidjen na procesu protiv tih omladinaca, odlito pozvan radi davanja obaveštenja okupatorskome Specijalnom sudu). Izvijestio je o tome policijskog agenta Giuseppea Barbanentea, a taj odlomak komandanta političkog odreda okupatorove policije u Šibeniku vicebrigadira Giuseppea Capraru. Caprara i Barbanentea je još

osmoricom policijskih agenata pobitati su odmah u Dolac. Policijski su upali u sobu na prvi katu, u kojoj su omladinci održavali sastanak, proglašili ih uhapšenima i počeli ih pretresati. U tom trenutku Crvak je izvadim revolver i opalio tri metka, od kojih je jedan pogodio Capraru (taj je osam dana kasnije umro od komplikacija), a jedan je nezaobiljivo okrznuo Grgurevici, ali je odmah bio savladan i oružje mu izbijeno iz ruke. Ni jedan od ostalih omladinaca nije imao oružje niči dao otpora. Manojlović i Aleksić bili su već izvedeni na bodnik. Uza sve to policijski su nad golorukim omladinicima izvršili krvavo zljdjelo. Prema izvještaju okupatorove Prefekture u Zadru od 24. IV 1942. godine P.S. br. 02423 prvi je Caprara iz revolvera na mjestu ubio već savladanog Crvaka, onda je Barbanente s dva metka iz revolvera ubio Baranovića, a Morenghi jednim metkom Trlaju. Iste izvještaj navodi da je Baranović ubijen kad je, vidjevši da je Crvak pan, skočio na Barbanentea u namjeri da ga baci na pod i dohvati Crvakov revolver, a da je Trlaja ustrijeljen u času kad se dohvatio vrata sobe i pokušao pobjeti na drugi kat kuće.

Takav prikaz događaja okupatorova policija iskonstruirala je, očito zato, da bi opravdala

Izabrani odbornici VUR-a i VMZ Skupštine općine

Izbori za odbornike Vijeća mjesnih zajednica Skupštine općine obavljeni su 3. i 4. a za odbornike Vijeća udruženog rada 3., 4. i 5. travnja 1986. godine.

Od 69 utvrđenih kandidata, u VMZ je izabran 51 odbornik, koliko ih po Odluci broji to skupštinsko vijeće. Izbori nisu provedeni u mjesnim zajednicama Medare-Cicvare i Dvornice.

U Vijeće udruženog rada izabrano je 68 od 88 predloženih kandidata za odbornike. Kako po Odluci VUR broji 70 odbornika, to će u RO TEF, OOUR "Ferolegure i sintet" gdje utvrđeni kandidati nisu izabrani, biti obavljen ponovni izbor izbore za odbornike VUR-a nisu provele PZ Žirje (sa 3 zaposlene) i II zajednička delegacija (sa 24 radnika).

ODBORNICI VIJEĆA UDRUŽENOG RADA

Rajčić Marko, Romić Radovan, Gulin Ante, Konjevoda Mirko, Đilija Mile, Baljkas Teodor, Klarendić Dane, Spahić Rado, Jajac Stipe, Dukić Ivo, Krunić Tomislav, Gašperov Vlado, Pešić Nenad, Miletic Marko, Bogdanović Paško, Vukelić Boris, Poslek Željko, Bilalović Safet, Sandić Marko, Belamaric Ante, Mrvica Mario, Marković Rajna, Bedrica Željko, Cubrić Marko, Franić Josip, Morović Franje, Pamuković Vinka, Vrcic Nikola, Aras Andrija, Baranović Višnja, Popović Nikola, Bulić Ante, Huljev Ante, Plenta Ante, Sladić Joso, Živković Žarko, Jokić Nenad, Spahić Marko, Brađanov Ante, Filipi Jugoslav, Erceg Boris, Bagojević Nikola, Frizop Orelja, Samohod Filka, Ramoša Ivan, Perkov Ivo, Frizop Stanko, Rendić Ivan, Radetić Danica, Belamaric Vinko, Klaric Dragica, Juric Joško, Martinović Dalibor, Kinkela Stjepan, Bjelinski Igor, Barbeli Vlasta, Trlaja Danica, Lovrić Zrinka, Lampaša Ivan, Dragutin Bošić, Alavanja Tihomir, Lasan Ivo, Markov Jadranko, Bilus Nikola p. Franc, Mijalica Duro, Celar Stanko, Ercegović Marko p. Nikole, Kovač Marko.

ODBORNICI VIJEĆA MJESENIH ZAJEDNICA

Baranović Saša, Bujas Vinko, Uručalo Milivoj, Čapar Otto, Matov Andelko, Kovak Boris, Milutin Nikola, Jakšić Marinčko, Čapalija Roko, Grbelja Neven, Pažanin Jakov, Radak Mirko, Ilić Ivo, Tokić Drinko, Brnić Boće Božidar, Aždajć Ante, Petrov Ivan, Lačmannović Zvonko, Bolanča Ivo, Jelovčić Kamelj, Ivas Petar, Matić Vilim, Perica Ante, Čelar Ante, Lukas Volimir, Badžim Ivan, Gulam Sime, Storčić Živko, Čurča Papata Rajko, Matić Miloš, Grgurev Ivan, Mita Vlatko, Pažanin Stipe, Rončević Branko, Perića Roko, Šarić Mate, Marčić Ante, Peran Ivo, Jurin Blaž, Kolak Ivan, Mikulandra Ante (Rare), Ježina Stjepan, Brkić Nedjeljko, Varnica Nikola, Superba Mile, Brajković Davor, Grubelj Ante, Vranjic Vlastko, Mijaljić Ante, Vranjic Zdravko, Dujkić Nikola.

Piše: T. ERAK

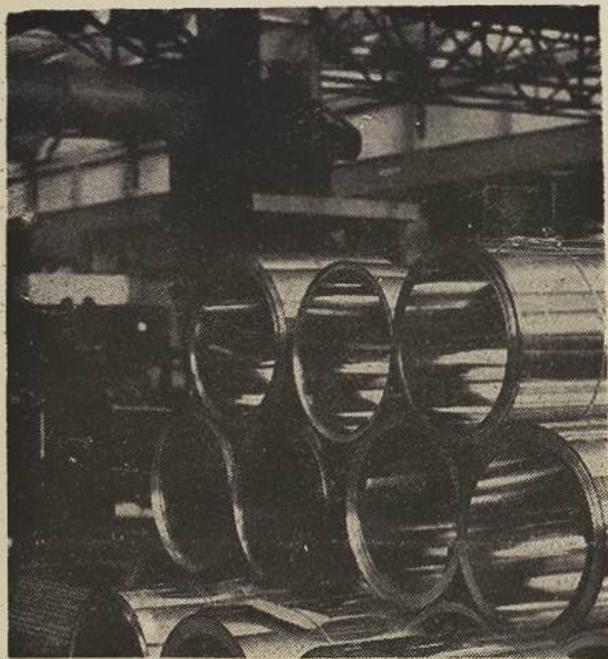
svoj zivotin. Objektivno ulvrdene činjenice i za sam događaj u kući i za sve što se zatim dogodilo potvrđuju da su Crvak i oba njegova druga ubijeni samo zato da se osveti ranjeni Caprara. Pogrebni poduzetnik Miloš Vrljević, koji je pokopao trojicu ubijenih omladinaca, vidio je da je Crvak imao dva pogotka na glavi a jedan na lijevoj ruci, Trlaja jedan pogodak u prsa, a Baranović jo bio sav izrešetan mecima, osobito po glavi i prsima, tako da ga je moralno pogoditi najmanje dvadeset metaka, a ne dva, kako okupatorov izvještaj veli. I ostali čineviči kažu da je palo oko 50 metaka. Ako tomo tvrdjenju pridodamo izričito priznanje spomenutog okupatorova izvještaja da je Caprara ubio Crvaka pošto je Barbanente skočio na nj i težinom svoga tijela prisilio ga da spusti oružje te ga sprječio da dalje puca, da ga je, dakle, ubio kad je već bio savladan, ako pridodamo i kasniji zvijerski postupak policijsaca prema ubašćenicima u policijskom pritvoru — ne možemo doći do drugog konačnog zaključka nego da su poliraci svjesno potinili trostrukou ubojstvo, a to pokušali kamuflirati koliko omiljenim im Izgovorom o ubojstvu uhapšenika pri "pokušaju bljege".

TRENUTAK
PRIVREDE

Piše: M.
RADAK

Aluminij u procijepu nevolja

IZJAVA Zdravka Petkovića, prvog čovjeka industrije aluminijske "Boris Kidrič" u Šibeniku, početkom ove godine da kolektiv kojem stoji na čelu naredno razdoblje očekuje s nepoznancama, strepnjama i nadama nepuna tri mjeseca iz tog dobića svoj puni smisao. Istaknuti privrednički nije tada podrobnije raglabači tri izgovorene riječi u kojima je sadržana sva zbilja velike organizacije, ali se jasno dalo naslutiti da cilja na zamke koje vrebaju od deviznih rješenja koja su počela da se primjenjuju, zatim na nemirno aluminijsko tržište i poremećene izvozne lohive.

Sada, kada je Iza Petkovićeva istupa pred javnošću ostalo 90 dana, i bez novih dodatnih objašnjenja mogu se izvesti precizni zaključci. Devizni sistem unio je samo u početku stanovite nepoznance i nedoumice, ali je evidentno da za izvoznike kakav je najveći jugoslavenski proizvođač i preradivač bijelog metala neće biti većih problema. Čak i kada bi novousvajeni zakoni o deviznom poslovanju i odno-

sima s inozemstvom imali nejednakih učinaka na prodaju naše robe u svijetu, društvo će naći poticajne mjeru da nam izvozna orijentacija bude ozivovljena kvalitetnije i realnije nego dosad. Mora se to učiniti iz svim dobro poznatih razloga zatvaranja devizne platne bilance s inozemstvom — oplate dugova, kupovine sirovina, rezervnih dijelova, repromaterijala i drugog. U tom dijelu posla sa svijetom ako bi i bilo teško pronaći će se nova rješenja u budućnosti ne bi trebalo imati posebnog straha.

U nepovoljnim poslovnim ovogodišnjim kretanjima Šibenskih aluminijskih bez dvojne dominantne su dva problema; zastoj u isporukama primarnog aluminija u DR Njemačku i pad cijena tih proizvoda na svjetskom tržištu, ili kako to kaže privrednici sve izrazitijoj recesiji "bijelog zlata". O nevoljama koje su nastale na starim poslovnim znancem i partnerom od prije gotovo dva desetljeća u "Borisu Kidriču" nerado govore. Taj dio teškoča drži se u trezorima i glavama pojedincaca kao najstroža državna tajna, premda svi zaposleni u Razinama i Izvorcu (i ne samo oni) znaju da stokirani aluminij u tvorničkim krugovima ne odlazi u Njemačku zbog nastalih poslovnih nesporazuma. Zna se da je ciljni problem "dignut" na razinu vlada i besmisleno je ne iznijeli cilju istinu pred aluminijske, pa čak i pred javnost. Rukovodstvo u Šibenskoj industriji aluminijske treba to učiniti zbog sutrašnjice kolektiva, ali i zbog samih sebe.

Nedaleče za isločnijojemackim kreditorima izgradnje elektroelektrične aluminijske na istočnom dijelu grada bit će sigurno riješeni možda s malim odstupanjem naše organizacije od ranijih interesa, ali pad cijena jednom od strateških materijala u svijetu mnogo je ozbiljnija i komplikiranija stvar. To je ciklus koji se ponavlja svakih nekoliko godina, nije, dakle, ni nova ni nepoznata nevolja za "kidričevce". Odgovorni u Razinama računali su s tim kao neminovnošću koja je morala doći prije ili kasnije, ali koja će, također, pregrnjati možda za godinu ili dvije najkasnije. A za to vrijeme treba dijeliti sudbnu tržišta, pronaći optimalna i najsvršishodnja rješenja u poslovanju s domaćim kupcima i partnerima u svijetu. U "Borisu Kidriču" imaju golemo iskustvo, po red osilog, i s recesijom, ali i sposobne kadrove i ugodane poslovne veze da mogu odoljeti krizi bolje i lakše od ostalih.

Tvornica elektroda i ferolegura

Nova komorna peć

U Tvornici elektroda i ferolegura puštena je u pogon, točnije u zagrijavanje nova komorna peć, koja će ovogodišnju proizvodnju grafitnih elektroda s lanjskih tisuću i 200 tona povećati na 2 tisuće tona. U 1987. godini TRP će biti u mogućnosti proizvesti 3 tisuće i 100 tona tih proizvoda, kan što je bilo predviđeno investicijskim programom Inače, za izgradnju tog objekta do sada je utrošeno 887 i pol milijuna dinara a za sanaciju postojeće zgrade 76 milijuna dinara.

U sklopu rekonstrukcije postrojenja za proizvodnju grafitnih elektroda do sada je izgrađena nova grafitarna, a u toku su pripreme i radovi na rekonstrukciji postrojenja za finalnu obradu grafitnih elektroda, te neki manji zahvali na drugim tehničkim fazama.

Inače, prve će elektrode iz ove peći, impozantnih dimenzija 60 puta 25 metara sa 6 tisuća i 300 tona ugrađenog materijala, izdati tek za tri mjeseca. Objekt je izgrađen 15 dana prije roka a izvođači su "Valrostalna" iz Zenice, OOUP Sisak i OOUP "Inženjeri", "Montmontaža" Projekti Šibenik, te "Izgradnja". Od ukupne investicije na uvoznu opremu otpada 153 i pol milijuna dinara.

J.P.

TURISTIČKI MOZAIK

"Blago" kućne radinosti

Šibenska kućna turistička radinost imala je prošle sezone izvrsnu žetvu. Na to upućuje, među ostalim, podatak da je u domaćinstvima što domaćim i stranim gostima nude spavanje u 1985. godini -uhvateno- više od 823 tisuće noćenja, osamnaest posto više nego prethodne sezone. Uvid u posjet po mjestima kazuje da su najveći -skok- zabilježili Jezera, Tijesno i Pirotovac. Kad se ima na umu pokazatelj da je istodobno u Šibenskim tzv. čvrstim komercijalnim objektima otvoreno tek nešto više od milijun noćenja, onda kućna radinost dobiva još više u skupnom snimku ovdašnjeg turizma.

14 milijuna dolara

Prošle godine u turističkim centrima od Kornata do Rogoznice ljetovalo je blizu 212 tisuća stranih gospodina koji su ostvarili milijun i 833 tisuće noćenja. Najbrojniji su bili turisti iz SR Njemačke pa je sasvim razumljivo da su ostvarili i najveći broj noćenja — 717.899 ili 24 posto više nego prethodne godine. Kao kuriozitet navedimo da je u 1985. godini u Šibenskom kraju boravilo i 180 gostiju iz Izraela, 180 iz Japana, devetnaest iz Novog Zelanda itd. S obzirom na to da stranih turista nije bilo malo naznačit ćemo da je povećan i devizni ulov turističke privrede — ukupno je inkasirano 14.183.000 dolara.

Iz listova naših radnih organizacija

Bitan je duh zajedništva

— Radnom i tehničkom disciplinom unutar nisam zadovoljan i mislim da ukućno ne možemo biti zadovoljni, jer smo se ovih nekoliko posljednjih godina uljuljali i uspavali u dobrim finansijskim rezultatima, nekom velikom ostaku dohotka koji, slobodno to tvrdim, nije bio isključivo rezultat našeg rada. Veliki dio ostatka dohotka više je bio rezultat povoljnih okolnosti na tržištu, politike države da stimulira izvoznike, povoljan kurs dolara i zbog kupovine vrlo jeftine glijalice. Ova godina će nam najvjerojatnije donijeti teže dane i to je razlog više da problemu radne i tehničke discipline posvetimo apsolutnu pažnju. Morat ćemo poduzeti i neke interne mjeru radi rješavanja tog problema. Za sada je stanje tako da radnik koji je vezan za tehnički proces kontinuirano kako tako izvršava svoje obaveze, dok oni koji nisu direktno vezani nastoje na sve načine da izbjegavaju obaveze i da praktički ne odrade svoje radno vrijeme, bježe s radnog mjeseta. Osim toga ne poštujes se i sama tehnologija rada pa nam se događa da su u

konačnom zbiru troškovi poslovanja znalo veći nego što bi trebali biti. Pod neštošivanjem tehnologije rada mislim najprije na rušenje strajava, uređaja, lomljenje, otudivanje i sl. Krajem 1984. godine odlučili smo da pokušamo izvršiti neke organizacijske promjene. Cilj tih promjena je bio da se na neki način pokuša sanirati takvo stanje gdje je bilo vidljivo da nam organizacija rada nije dobra i da ne daje očekivane rezultate. Pokušali smo da na taj način u nekim dijelovima eliminiramo produženi rad, koji je bio veoma naglašen. Očekujem da će te promjene posebno kad se imenuju i postave novi izvršioci određenih poslova i radnih zadataka, donijeti očekivane efekte. Međutim, istakao bih da niti jedna organizacija rada neće donijeti značajne rezultate uokolo svi subjekti u RO, sve te karike u lancu, ne budu povezane. Ovdje posebno mislim na ulogu društveno-političkih organizacija, a sindikata naročito — rekao je Srećko Kalauz, direktor TAR-a.

(«Aluminij», broj 195)

SKUPŠTINSKI ŽIVOT

**VIŠE
ZNAČAJNIH
ODLUKA**

Duško Kronja, predsjednik Skupštine općine Šibenik sazvao je trideset i devet sjednicu Šibenskog općinskog parlaminta za srijedu, 16. travnja. Odbornici će, prvo na zajedničkoj, a potom na odvojenim sjednicama, raspravljati o više interesantnih temi, do najeti nekoliko značajnih odluka i razglabati o radu nekih općinskih komiteta u prošlogodišnjem razdoblju. Pretpostaviti je da će pažnju delegata privući informacija o problemima gradskog prometa, a zasigurno neće biti "tišine" nikađ se bude raspravljalo o mjerama i aktivnostima što se poduzimaju za šlo bolji dnevi ovoljetne najezde dalmatih i stranih turista. Odbornicima je podastrijet na uvid i prijedlog samoupravnog sporazuma o izdvajaju i udruživanju sredstava za njegovanje duha socijalističke revolucije, tu je i nova, novčano znatno "uzdignuta" komunalna naknada pa izvještaj o radu Općinskog suda Šibenik, s posebnim programom mjeđu što ih se kani poduzeti da bi se ažurirao rad te pravosudne usluge. Sve u svemu, Šibenske odbornike očekuje bogat dnevni red, pa je očekivali da ovaj put neće biti teško zbog kvoruma. Ne bi, doista, bio red da se sada, na kraju mandata, brukaju nedolaskom ili verbalnim mukom.

POSKUPLJENJA

**VEĆA
KOMUNALNA
NAKNADA**

Ako odbornici prihvate iznijenu Odluku o komunalnoj naknadi, od 1. svibnja i komunalnu naknadu plaćat ćemo po povećanim cijenama. Tako će za četvorni metar stambenog prostora naknada iznositi 4,60 dinara, industrijskog 11,70 dinara, turističko-ugostiteljskog 10,60 i poslovniog 45,50 dinara. To su maksimalne cijene za I zonu, dok su za one ostale nešto niže.

U prošloj je godini naime komunalne naknade prikupljeno 115 milijuna dinara. Što je, tvrde komunalci bilo nedostatno za u-ređeno održavanje javne rasvjete, čistoće, zelenih površina, ulica i cesta u naseljenim mjestima te groblja. No, teško je povjerovati da će biti bolje i nakon ovog sknka cijena, jer se već godinama ponavljaju iste priče uoči svakog poskupljenja. Ne mnoge nam bili ništa lakše ni od "obrazloženja" da u drugim gradovima plaćaju puno veće komunalne naknade.

Bilo kako bilo, povetanjem cijena namaknut će se u ovoj godini 251 milijun dinara, a to je gotovo dvostruko više nego tamo, jer su u projektu cijene komunalnih naknada povećane za 280 posto. Uz njavu o urednjem održavanju komunalnih objekata došlo je i obećanje da će se iz ovih sredstava osigurati i dio za uredjenje parka M. Gorki te nabavu čistilice.

J. P.

Otvoreno pismo »Šibenskom listu«

„PITAJU ME, PITAJU...“

U »Slobodnoj Dalmaciji« pročitao sam da su me dva predsjednika (Općinskog sindikalnog vijeća i Općinske konferencije Socijalističkog saveza) evidencirala kao kandidata za predsjednika Skupštine općine — Josipa Olivarija i moju malenkost, s punim imenom i prezimenom Pa, eto, ne valja biti ni preskočiti. Nisam tako ni anoniman. Obavljao sam razne funkcije u srednjem usmjerenu obrazovanju. Bio sam dva manda sekretar Osnovne organizacije Saveza komunista, predsjednik Komiteta za ONO i DSZ, predsjednik Savjeta, predsjednik zbora, već drugi mandat sam predsjednik Općinskog odbora sindikata radnika u odgoju, obrazovanju, znanosti i kulturi... pa i sad sam izabran za člana Drustveno-političkog vijeća, bio delegat na VII kongresu Saveza sindikata Hrvatske... Strojno, nije mi jasno. To nekako odudara od do-sadašnje prakse, a ja sam samo jedan od onih iz društvene potrošnje.

A prijatelji, kolege... (oni koji nikad neće biti niti kandidati) pitaju me, pitaju... — ali ne kao Olivera Mandita. A ja sve ne znam što reći, kako se ponašati? Da im kažem da sam i ja to tek pročitan, da još ne znam da li sam to zaista ja... — Ma tko te mi vjerovati!

I nakon nekoliko dana pozvan me sekretar Općinskog komiteta, onaj tko je u proteklom mandatu bio izvršni sekretar: — Druže, tko znaš zašto si pozvan. Ja sam zadužen da s tobom obavim razgovor... — Sve onako strogo službeno, više strog nego službeno — kao da sam ja kriješ tko sam kandidat za predsjednika Skupštine općine. I istina, utjeku me na kraju, jer mi reče da ne očekujem puno, da ne uzmem to (tu kandidaturu) zdravo za gotovo, da još ima slika i rešeta.

— Dobro, kako drug kaže... Nema veze što sam ju sudjelovao u njegovom visokokvalificiranom odgoju i obrazovanju. Onda sam i na tom poslu bio početnik.

Onda se u ponedjeljak, 7. travnja 1986., održavala Kandidacijska konferencija, u Domu JNA. Budući da se sa mnom više nije razgovaralo, pa, ljudski, je očekivali što delegati misle o tebi. Ali sve ne znam kniga pitati, nazvati Stroh me da, tko, netko ne pomisli da sam se ponudio. I pak, sahekao sam dnevnik Radio-Sibenika: ... Potvrdeni su istaknuti kandidati za predsjednika Skupštine općine: Josip Olivari i Dragutin Boris... — Izmišljeni mi, drugovi, i time i prezime. Isto onako kako su mi izmišljeni godinu rođenja, ono za Sedmi kongres. Dodate mi, drugovi, sedam godina — pa je i to objavljeno u Šibenskom listu. A ja šutim. Mislim, tako treba — no ključ Valjda je bolje da sam koju godinu stariji.

I opet: pitaju me, pitaju... A ja ne znam. Odlučim otići po ponovne informacije, kad onog mog bivšeg učenika tko je bio zadužen da sa mnogom obavi razgovor. Jesi da me je primio, ali me nije uvjerio da te to zbog toga tko sam ja prijevo potreban kadar u Centru za odgoj i usmjereno obrazovanje. Iz Centra onda mnogi (Ivan Brekan, Vesna Dulibić, Ljiljana Uzunović, Mario Morić, Božidar Baus, Ivan Ljubaković...) — pa otkud su zapeli na kandidata za predsjednika Općine? — Natječaj za direktora Centra je istekao imo dvadesetak dana, a netko me nije u vrijeme natječaja podsjetio da sam prijevo potreban u Centru. Ako bих dekao smjeno sljedećeg direktora kao pret-hodnog, dokekan bих je u mirovinu. I uplitao se i ja ovaj put u razgovor. Osimjelo se. Pa onako, bez respektira... I odoh bez pozdrava. — Kao da sam ja kriješ sam BIO kandidat za predsjednika Skupštine općine.

I prijatelji, kolege... — nemojte me više pitati. Dragomir CVITAN

P.S.

A vellte, ono za člana Vijeća Saveza sindikata Hrvatske? — To se moglo dogoditi. I okrenite vlaču. Ima i drugih pjesama, kao na primjer "Nikad više, milo moje..."

Pomoćni inspektor

Iz godine u godinu stalno se konstatira da angažman pomoćnih inspektora ne daje očekivane rezultate. Stoga bi, zaista, konačno trebalo razmislići — koga i na koji način angažirati da obovija ovaj zaista odiozan posao. Stalno se, naiče, govori kako je na Šibenskom području boravilo 10, 20 ili 30 posto neprijavljenih gostiju, kako se na taj način velika sredstva slijevaju u djebove iznajmljivača soba bez ikakve drukčeve kontrole (i, prema tome, davanja u društvenu blagajnu) — ali se ništa, ili jako malo, radi da se "promijeni kabanica". Sto, konkretno, uraditi?

Prenosimo iz »Vjesnika«

AUTARHIJO, TI SI KAO ZDRAVLJE

Tko su kampanilisti - Šibenčani ili Spiličani?

U »Vjesniku« od 2. travnja ove godine izrađeo je članak »Autarhijo, ti si kao zdravje« Inoslava Bedeka. Podatke je optio, prema tekstu, iz beogradске »Politike«.

Osvrnuo se samo na sadržaj gdje piše da su Šibendani kampanilisti zato što su u Šibeniku, na primjer, ideju o izgradnji malog aerodroma opravdavaju time što su im svojedobno splitski autonomi optili. — Inače najpovoljniji — varijantu unske željezničke pruge. E, sad im treba uzvratiti. Dalje se navodi i dokazuje da na odstojanju od Šibenika do Trogira, na udaljenosti od 60 km, nema nikakva smisla građiti aerodrom, pa makar on bio i mali.

A sada ne da čujete priču, već pravu istinu.

Bilo je to davno prije 30 godina kada se odlučilo da se gradi aerodrom u Dalmaciji. Pozvalo se stručnjake i dao im se zadatok da odredje lokaciju. Stručnjaci, naglašavam stručnjaci, a ne »šibenski kampanilisti i autarsi«, odredili su da ta lokacija bude u selu Pokrovniku.

Njegove osobine su:

- ravna kamenja površina dosta daleko od planina,

- nema jakih zračnih strujanja koji su za avione opasne,

- blizina saobraćajnih putova: željeznički i cestovni, kao i budući, koji bi se trebali graditi. To je jedan od najpovoljnijih usjeka koji vode kroz dinarske planinske masive prema unutrašnjosti.

- slaba naseljenost. Manji će broj ljudi imigrirati neugodni šum nadzvučnih aviona,

- njegov položaj ima i strateški značaj, kako prema svim dijelovima Dalmacije, tako i prema unutrašnjosti,

- što je udaljen od kulturno-historijskih centara i njihovih spomenika, koje je tako zračno strujanje izvedeno nadzvučnom hrvinom aviona polako, ali sistematski uništavaju, kako je svojedobno pisala naša štampa i dr.

Kako je pišano u članku, udaljenost je samo 60 km. Samo ovaj put ne od Šibenika do Trogira, nego od Trogira do Šibenika tj. do Pokrovnika. Bit će možda koji kilometar više, ali mislim da ne smotra. Jer u svijetu ima i daljih aerodroma od gradskih jezgra. Prema pisanju članka, pretpostavljaće da su gradski oci Splita bili zadovoljni tom lokacijom. Ne! Sada da citiram druga Beškera, jer mogao po kojem je vrijedno i značajno samo ono što se vidi do obzora s vlastitog kampanila tj. zvonika, a ja bih još nadodan — »Sv. Duje«.

»Šibenski kampanilisti i autarsi« su autjelli, jer treba slušati starijeg i jačeg brata. Smatrali su da tako mora biti.

Izradio se aerodrom, ali ne u Pokrovniku nedaleko od Šibenika, već u neposrednoj blizini Trogira, „jer se vidi do obzora s vlastitog kampanila tj. zvonika“ — Sv. Duje.

— Kakvi su rezultati te izgradnje:

- uništene su velike površine plodne zemlje tako dragocjene u Dalmaciji,

- zračna streljanja su dosta nepovoljna zbog blizine planinskog masiva,

- gusto naseljeno staništvilo šire na neugodan šum nadzvučnih aviona,

- stijenjen je između mora i hrda i dosta teško uspostavlja komunikaciju s ostalim saobraćajem Dalmacije i unutrašnjosti,

- uništava polaču, ali sigurno kulturno-historijske spomenike boksa grada — Trogira koji treba da se uvrsti i u svjetsku baštinu, i dr.

Eto, dokle nas je doveo kampanilizam i autarhija, ali ne Šibenska već splitska.

Slo je »Politika« pisala da Šibenčani traže da im sagradi aerodrom zbog toga što u prošlosti stoljeću nisu autonomi dozvolili da željeznicu ne ide direktno preko Šibenika za Split, jer je to kralj put — njezin istina. Tu je stvar prošlosti. Ali traže da unaprijed sve što se radi i gradi da bude zasnovano na ekonomskoj osnovi.

Zaključio bih: da nije bilo kampanilizma i autarhije, nikad se splitski aerodrom ne bi gradio i sagradio. Tko su onda kampanilisti i autarsi? Šibenčani ili Spiličani o tome noka odluča čitoci.

J. Z.

Pet o Pet

Između visokog turizma i raskopanih ulica

Božidar Juran

Božidar Juran, direktor OOUR-a "Turizam i ugostiteljstvo":

— Hotel "Colentum", otvorili smo 2. travnja, u njemu trenutno imamo samo dva desetak gostiju. Zahvaljujući nautičarima ova nam je sezona počela ranije. Predviđamo dobru sezonu. Prvoga svibnja otvaramo restoran "Vugrada" i Žakan te autokamp. U kućnoj radinosti raspolažešmo s oko dvije tisuće ležajeva u sobama i apartmanima s maksimalnom cijenom za domaćeg gosta od 4 i pol tisuće dinara za smještaj u sobi druge kategorije i prehranu u društvenom restoranu.

Mile Rameša

Mile Rameša, tajnik MZ Murter:

— Opterećeni smo nizom komunalnih problema. Nemo, na primjer, nikakav vlastiti plan i program za rješavanje tih problema a sistemske mјere očito ne funkcionišu. Tako se u posljednje vrijeme podiglo niz turističkih objekata (marina, "Luka") a da se ništa nije zahvatio u infrastrukturu, pa je to pogoršalo ionako teško stanje u vodoopskrbi, kanalizaciji, električnoj i PTT mreži, cestama. Najteže je s vodoopskrbom i za to ne vidišmo rješenje, jer su potrebna ogromna sredstva.

Vodice

Pripreme za sezonu

U Vodicama se privode kraju pripreme za početak turističke sezone. Ceste su renovirane asfaltnim "zakrpanjem", kanal za vanjsku rasvjetu u Ulici Ante Losana Kabalera, u dužini od 700 metara je zatpan, a sitno kamenje koje bi stetilo vodama je uklonjeno. Vodička marina je počela svoju nautičku sezonu od 1. travnja, a ispred Turističkog biroa je postavljen ukusno uređen stup-pokazatelj, kao orijentir gostima. I građani provode posljednje pripreme, uređuju kuće, renoviraju i liče fasade, itd. Sve to nagovještava da bi 287.130 noćenja ostvarenih prošle, rekordne turističke sezone, (i bruto promet privatnog smještaja od 214.000.000 dinara) moglo biti nadmašeno.

2 K.

Između visokog

turizma i raskopanih ulica

Murter ovih dana živi u grožnjicavim pripremama za sezonu. Prvi su gosti već stigli. Mjesna zajednica raskopava i uređuje ulice, očekuje se otvaranje benzinske crpke uz marinu, sastavlja se program turističkog ljeta. Izgleda jedino da je posao mkn organizacije jedriličarske regate "Kornatski kup" u dobro mjeri već obavljen ...

Željko Jerat

Željko Jerat, tehnički rukovodilac marine "Hramina":

— Ove godine kao novost možemo spomenuti 39 brodova vlastite flote koji će sa četrdesetak brodova iz Austrije činiti jedinstvenu charter flotu. Sezona je otvorena početkom travnja, restoran i cijeli objekt je u funkciji, a 20 naših i tridesetak privatnih brodova već je izlazio na krstarenja. Naježdu nautičara očekujemo početkom druge polovice ovog mjeseca kad se održava jedriličarska regata za koju je prijavljeno 84 plovila sa 328 sudionika.

Jurko Mudronja

Jurko Mudronja, umirovljenik:

— E, nekad se ovdje živilo od zemlje, a sada da nema turizma svi bismo počkali, ili bismo morali iseliti. Samo je na Kornatima nekad bilo 10 tisuća stabala maslina, moja je obitelj imala 1200 stabala i 20 stolitara ulja. Od toga se živilo. Uljem se u dućanu plaćala sol, pašta, sve. U Šibenik odnesu važ ulja (15 litara) i doneseš vrćicu brašna. Danas se malo ulja i proizvede i prodaja. Proda se samo onaj višak, ali njega nema puno.

Težaci i zemlja

Kod se prode Tijesno, uzorana zemlja miriše proljećem. Ljepše slike nema — ljudi rade. Sve kar da kara uz cestu: netko ore traktorom, netko plugom i konjem. Šime Popalo iz Tijesna ima traktor. Šutu i ore. (ip)

(Snimio: V. Polić)

Mile Skračić

Mile Skračić, tajnik Društvenog centra Murter:

— Društveni centar je suorganizator regata "Kornatski kup" koja će se održati od 18. do 18. travnja. Brinemo o onom kulturno-zabavnom dijelu programa dok su organizatori "Slanica", Marina "Hramina", ACY Beli i "Kornatar" Murter. Imamo petnaest pokrovitelja, najpoznatijih proizvođača iz naše i dvije susjedne republike. Na regatiće biti pretežno strani nautičari i samo desetak naših brodova. No imamo zato i klasu leuta koja je atraktivna za domaće ljudi.

PISMO IZ DRNIŠA

KAD PROSVJETARI ZAPLAČU

Prvi put u povijesti drniškog školstva proslavljen je Dan prosvjetnih radnika. Sačupili su se u kino dvoranu saslušati pozdravne govorice svojih i općinskih rukovodilaca. Bilo je zaista lijepo vidjeti najkolovaliju strukturu na okupu. Ovog svečanog trenutka nisu govorili o plaćama, mada su im među najmanjima u SR Hrvatskoj i općini.

Općinski odbor sindikata radnika u odgoju, obrazovanju, znanosti i kulturi dodijelio je na prijedlog kolektiva priznanja istaknutim pojedincima "za uspješan dugogodišnji rad u odgoju i obrazovanju mlade socijalističke generacije", tako je napisano na priznanjima. Promatrao sam prijem priznanja i na trenutke postajao sentimentalnan, ljudima su se javljale suze u očima. Malo je priznanja (o materijalnim priznanjima godinama samo sanjaju) tim ljudima što ostavile mladost, snagu i znanje po rasutim selima ove općine. Stoga i zato ih spomenimo.

Priznanja su dobili: Mlanka Kovačević, Marija Pranić, Vladimir Mojaš, Milica Poljanović, Ruža Mojaš, Srdana Viličić, Marija Perišić, Ivan Vukušić, Gordana Škovrlj, Ivan Šarić, Zdravka Bilić, Jasna Bilić-Sekulić, Tatjana Kravar, Marija Abramac, Nikola Lijavaja, Mirnjava Vukelić, Mira Odak, Ankica Kašić, Mijo Dujićević, Petar Škarica, Ivan Škarica, Jovo Kuprešanin i Zdenka Andabarba. Svakako prepisah ovo, kako su ih škole predlagale s dopisa.

Nakon svestranosti posjetilo se Muzej drniške krajine i Mauzolej Ivana Mađurovića, jer dobar dio nije vidio izložbe u ovim ustanovama. Uslijedio je skroman ručak na Rođkim slavonjima. Unatoč skromnom trošku raspoloženje je bilo na visini, pa se uz veliku vodu čula i pješma. Prvi Dan prosvjetnih radnika je bio lijep, bilo je i lijepo vrijeđene. Dogodilo valja iznova sve organizirati, osmisiti boljim programom, stvaralaštvom prosvjetnih radnika i možda plesom, kako se čulo u prijedložima. Treba sada održati tradiciju. Najvažnije ipak da se dobro počelo.

Bude se nača sela. Nastaju iznenadujuće aktivnosti. Ljudi traže prostora vremena i osmišljavanja svakodnevnice. Trbounje, selo udaljeno pet kilometara od Drniša, ima at-

letski klub i članovi su Hrvatske atletske lige — jug Čeliri godine nastupaju na kroz "Slobodne Dalmacije" kao natjecatelji iz mjesnih zajednica. Klub je osnovan prije godinu dana. Sve čeliri godine primaju počare za masovnost. Muška im je ekipa dvaput prva i dvaput druga u krosu, ženske su im jednom druge i triput treće. Ovo godine Neven Matić je treći među seniorima, a Nives Čupić četvrti među seniorkama. Rade potpuno amaterski bez dvorane i igdje ljege, kako mi ističe organizator i "duša svega" Neven Matić. U atletskim natjecanjima dobili su Ivu Mihaljeviću prvaku na 100 metara i Tomislava Lucića na 3000 metara u svom rangu. Istaknimo da su ove godine na krosu "Slobodne Dalmacije" imali 37 natjecatelja te da su sudjelovali 1983. godine na Titovu maratonu u Kumrovcu kao jedina ekipa iz mjesnih zajednica. Prošle godine za cijelu aktivnost dobili su 45 hiljada dinara, ali za njih dovoljno.

Ljubav je uvijek činila čuda, a to, ovdje, u atletici doživljavamo prava iznenađenja. Sakupila se grupa zanesnjaka, okupila omladince i započela uspjesima za sebe i svoje selo. Iz drniških vizura i mogućnosti, to je izvanredan uspjeh. Nalaze mladi ljudi izlaze i traže putove da se ljudi obilježuju zabiljkti, neznanja i nemoci. Pitam svog sugovornika Nevenu Matiću da mi ih nabroji organizatore: Josip Matić, Josip Marin, Tomislav Lacić, Damir Bersa, Marko Ramiljak i Ivo Milojević. Sebe stavljaju na zadnje mjesto i ja ga ne upisujem. Spominjem ga kao sugovornika i sigurno neće povrijediti njegovu skromnost.

Uz sve što smo se ljudili na povećanja cijene vode, vode će ipak biti. Bit će ljepe čiste i nezagadene vode. Počeo je posao koji će konačno otkloniti sve muke stanovništva. Drniš će ponovno dobiti vodu lijepu, čistu, planinsku s Promine, s izvora Čikole i opet iz Krke, ali ne više iz nesretnog Izbranog Torka. Dobit će vodu konačno sva petropoljska sela, pa će se tek tada moći ozbiljnije govoriti o životu i standardu naših sela. Trajat će to četiri duge godine, ali najvažnije je da se, konačno, počelo.

SLOBODAN GRUBAC

Zašto je ideja o izgradnji privredno-sportskog centra na Biocima izazvala dileme, nesporazume i oštре polemičke tonove

Inicijativa za (ne)sporazum

INICIJATIVA da se na Biocima izgradi privredno-sportski centar izazvala je kod pojedinaca dosta oprečne i polemičke tonove. Neki kažu s razlogom. Tako misle, uglavnom, oni koji su »protivnici« ideje koju je pokrenula grupa sportskih entuzijasta, a odmah neposredno iza loga prihvatali je u dijelu udruženog rada koji su našli vlastiti interes da udruživanjem dina naprave korist i sportu i radnim ljudima.

Ideja je od početka naišla na odravanje većine, ali i na »nož« pojedinaca, čak i među zvaničnim krugovima. ● Stanovnici Vidika dali podršku izgradnji planiranih sadržaja, ali, isto tako, odlučno odbacili i pomisao da se na Biocima izgradi opskrbni centar »Šibenke«.

● Radanje ideje

Samodružstvo pod nazivom »Sporazum«, kome je predsjednik Šime Šimunić, ukratko poslijetom u krakom »sinopsisu« kako je potekla, i, evo, došla do gotovo samog ostvarenja ideja o podizanju građevine s više različitih sadržaja. Inicijatori su bili košarkaški radnici kada su doznali da SIZ za fizičku kulturu i SOFK te neke sportske institucije, zele natkriti plivački bazen u Crnici. Odmah iza loga »u igru«, zbog kvalitetnijeg šibenskog sporta i od ranije vlastitih nakana da izgrade društveni dom, poslovne prostore i druge sadržaje ušli su istaknuti privrednici grada. I sve je nekako poslijepoznato munjevitlo — od izrade papirovatič objašnjenja sadržaja do animiranja zvaničnika i institucija. I sada se cijeli posao nalazi u izradi projektno tehničke dokumentacije, srednjavanja imovinsko-pravnih odnosa i ispitivanja terena na kome će se izgraditi budući sadržaji. Moglo bi se, dakle, kazati da gotovo više i nema nekih ozbiljnijih teškoća koje bi mogle omesti izgradnju polivalentne sportske dvorane, društvenog doma SOUR-a, industrije aluminijskih »Boris Kidrič« te poslovnih sadržaja »Šibenke«, zagrebačkog »Velesila« i drugih organizacija udruženog rada iz Šibenika i Splita.

Oni koji su od početka pratili prijedloge inicijative za izgradnju privredno-sportskog centra tvrde da su presudnu ulogu, ipak, odigrali stanovnici Mjesne zajednice Vidika koji su u dva navrata raspravljali o sadržajima koji bi trebali niknuti na njihovu području. Na prvom skupu predstavnika izvršnih tijela društveno-političkih organizacija i Savjeta Mjesne zajednice najstarijeg dijela grada dato je »zeleno svjetlo« predstavnicima ideje da rade na ostvarenju zamisli, ali sa jednom »zadrškom« — da konačnu riječ o svemu kaže bližu 7.000 žitelja Vidika.

Nedavni skup radnih ljudi i građana Vidika razmotrio je ponuđene izmjene Provedbenog urbanističkog plana loga područja koje su se odnosile na Bincce. Trebalo je, zapravo, osnažiti i formalno zamisliti stručnjaka Urbanističkog zavoda općine da so na isključivo sportsko rekreativnoj zoni mogu podići i drugi sadržaji — privrednog i uslužnog karaktera. U višesatnoj i na trenutku oštrem intoniranoj kritičkoj raspravi, u pokojom »iskrom« da se izazove »požar«, predložena rješenja su prošla, osim u onom dijelu koji se odnosil na izgradnju opskrbnog sadržaja u budućem privredno-sportskom kompleksu. Zašto?

● Izigrano povjerenje?

Stanovnici Vidika mnogo ranije od aktuelne ideje o podizanju Centra na Biocima postigli su dogovor sa RO »Trgovina«, SOUR »Šibenka«, da se na mjestu uklonjene traftanice »Elektro« izgradi opskrbni centar od 2.000 a zatim u posljednjoj varijanti od 1.500 kvadratnih metara. I tada je Urbanistički zavod izradio i na javni uvid gradnjalima stavlja manje izmijene Provedbenog urbanističkog plana Vidika, a troškove toga posla snosili su budući investitori objekta — »Šibenka«. Ustanova dječjih vrtića i SIZ odgoja i osnovnog obrazovanja. Šibenski trgovci su nedugo poslije toga izradili idejni, a nedavno i izvedbeni projekt, kažu, arhitektonski dobro riješenog opskrbnog centra. Za dosadašnje poslove na ostvarenju dogovora sa ljudima na Vidicima »Trgovina« je uložila stazu milijardu dinara. Izgradnja opskrbnog centra trebala je, prema dogovoru, početi do sredine ove godine.

Dali su trgovci »Šibenke« posljednjim manevarskim potezom da opskrbni punkt smjesti u hudući privredno-sportski centar namjeravali da izgraju dogovore i oticanja stanovnika na Vidicima? Oni koji tvrde da jesu, jer dobro poznaju problem, vjerojatno su u pravu. Zapravo, i dalje se govori kako lokacija na mjestu bliske traftanice ostaje za tu namjenu. I to je lučno. Koliko je, međutim, realna tvrdnja RO »Trgovina« da ne odustaje od gradnje samim time što zbog jekstinije izgradnje želi najprije investirati u prostore na Biocima? Malo ili gotovo ništa. Zato je i razumljiv skepticizam žitelja mladog gradskog naselja u obećanja trgovaca, a sasvim opravдан zahtjev da se raspis općejugoslavenski natječaj za izgradnju opskrbnog centra na Vidicima ako to ne želi napraviti »Šibenka«. Bolje upućeni u taj problem čini se da su u pravu kada tvrde da se odustajanjem od podizanja opskrbnog punkta na ranije utvrđenoj lokaciji taj objekti dugo ne bi izgradio, a da bi zato ostala neugledna rupe u bilo poremećena arhitektonsko-funkcionalna cjelina sadržaja koji će se izgraditi na Vidicima.

I na kraju neki su postavili logično i sasvim opravданo pitanje: da li »ispadanjem« Šibenskih trgovaca iz objekta na Biocima dolazi u pitanje izgradnja privredno-sportskog sadržaja. Predstavnici ideje bili su kategorični: NE! I to je, možda najvažnije za pokrenutu akciju.

MIRKO RADAK

Opskrbni, crv sumnje

U posljednje vrijeme sve je češta bojazan da bi opskrbni poschno u turističkoj sezoni mogla postati »uskim grlo«. Podgrijavaju to i najnovije neslašice kave i mesa. Često se govori o novom deviznom zakonu koji više ne daje nikome prednost da za devize kupi potrebnu robu. Sto je od svega toga Istina i mogu li se u sezoni nekivali problemi — upitali smo u »Šibenki« i dobili odgovor koji djelomično ohraňuje.

Silunci je s opskrbom, kako nam je rekao direktor OOUR-a »Trgovina na veliko prehrambenom robom«, Igor Tančić, normalna Istina, problema oko kave ima još, jer ni ove cijene ne zadovoljavaju proizvođače, to jesu pržionice koje sada traže slobodno formiranje cijena. Ako to uslijedi onda bi kave na tržištu moglo biti u izobilju, samo se ipak pitamo hoće li i potrošača bili dovoljno. Zato je daleko ozbiljniji prob-

lem s neslašicama mesa. »Šibenka« je u prvom kvartalu na disparitetu cijena »zaradi« gubitak od 2 stare milijarde. Meso je nešto poskupjelo pa se i pojavilo u mesnicama, ali ni to nije dugotrajno jer je poskupljenje bilo daleko niže od traženog. Dozvoljen je i intervencijski uvoz mesa i prašića.

Gosti po hotelima neće oskudjevati. Za njih je već ranije kupljeno i uskladišteno meso boljih pozicija i to po daleko nižim cijenama od sadašnjih ili koje će tek važiti i za široku je prodajnu mrežu nešto nabavljeno, avansirano sa 3 milijarde dinara, ali to još uvijek nije sve. Kako se nekuke integracija Šibenske peradarske farme u »Šibenku« to se barem možemo nadati uvijek svježem pilećem mesu, pa i konzumnim jajima.

ma Istina, pilećeg nam mesa nije ni do sada nedostajalo. Sav višak sa »Prižbe«, »Šibenke« te kaže Tančić, moći plasirati na druga tržišta, a što se tiče uvoza sirovina i hrane to već odavno čini.

Ulje, brašno, šećer, tjestenina — tvrde — neće nedostajati iako ih u susjednim i udaljenijim općinama ponekad i nemaju na policama. Radi se o tome da »Šibenka« uredno brine o uvozu dijela robe i sirovina (lani uvezeno za Zagrebačku tvornicu ulja tisuću tona sirovog sojina ulja), a tu je industrijski zalede koji sigurno pomaže da imamo manje problema u opskrbni mlijekom i mljeđnim predevinama.

Sve je to lijepo i pažnje vrijedno. Ohraňuje i potvrđuje da imamo opskrbljivače koji znaju svoj posao. No, ipak je tu neki »crv«. Zašto, opet, moramo govoriti o ovim elementarnim stvarima koje smo — ako ne prije tridesetak godina — morali apsolvirati prije tri, četiri? Još smo lani govorili o limesama — krznima, krislalu, originalnom sunčeviru, kvalitetnoj i poznatoj sportskoj opremi — a sad opet moramo o onom najelementarnijem, kruhu i mesu. Dokle ćemo i koga to uveravati da je izvoz na vlastiti turistički stol najrentabilniji?

J. Petrić

Što kažu gradani

Parola bez krila

„Imam kuću, vratili stan“, slučajno već nekoliko godina. Prije dvije tri zaškrkanti iz sarajevske emisije „Top lista nadrealista“ prenali su spomenuto pošlapalicu, (to je, nažalost, i postala) u „Imad kuću, stan vikendicu i šator!“. Neki vraćaju i ne vraćaju, stvar je isključivo dobre volje i gradanske savješteli, ali vlasti zato ruši bespravno sagradene objekte za stanovanje umjesto da ih prebac u društveno vlasništvo. Ukoliko već treba rušiti onda je, savim zdrav razumskim razmišljanjem, bolje konfiscirati i tako riješiti problema mnoge bez pristojnoga krova nad glavom.

Marina Zanze, službenica: — Nije dobro da mladi ljudi, kada podnju živjeti, stvarati obitelj trebaju čekati mijovinu da bi dobili amještaj. Poneki ljudi, a znam ih dosta, na razno-razne načine stekli su i stanove i „vikendice“ i žive od rente, drugi im posao nije potreban. Po mome mišljenju, ukoliko se za takve uspije dokazati da im je imovina nelegalno stekla, trebalo bi im je oduzeti, nikako rušiti.

Željko Klarić, ekonomist: — Imam podstanarski stan. Podstanarstvo je velika nesigurnost nikada dovjek ne zna kada može završiti na ulici. Imam obitelj u planu, to ne dolazi u pitanje, ali će mi iznajmljeni stan ih soba biti zadugo jedino rješenje. U našem društvenom sistemu mnogo je ljudi koji uz društveni stan imaju i „vikendicu“ koja je zapravo, vrlo komforna stambena kuća. Kako nekim pojavama stati na kraju govori se već dugo, ali mi se čini da se ništa ne pomiče naprijed.

Maksimiljan Drosenik, umirovljenik: — Taj mi je problem dobro poznat, ta govori se već godinama o tome ima ih koji imaju i društveni, pa privatni stan, i vikendicu. Za nešto se moraju odlučiti, ukoliko sami to ne naprave, neka društvo odredi nekakve kriterije. Mladi nam lataju ulicama s diplomama u đepu, ne mogu imati obitelji, zbog materijalnog i stambenog statusa, koji je više negoli ne povoljan. Dosta je takve politike!

Marijan Sekso, inž. telekomunikacija: — Često sam razmišljao o kriteriji koja je tema ove ankete, posebno onda dok sam bio podstanar u Njivicama zajedno sa suprugom i djeletom. Promatrao sam neke ljude iz susjedstva koji su imali, a imaju i danas, jer sumnjam da se ista promjenilo, i kuću i stan. Bilo mi je neugodno, njima očito nije. U redu, dobio sam stan od „firme“, ali problemi nastaju isti za mnoge druge mlade ljudi i čak se svakodnevno umnožavaju.

B. Perić
(Snimio: V. Polić)

Z.Z. »PRIMORJE« Sibenik,
Bratstva i jedinstva 118

naspisuje

NATJEĆAJ

za radno mjesto
1 Pomoćnik referenta za administrativne poslove

UVJETI:

1. — SSS, EKONOMSKA ŠKOLA
- RAČUNOVODSTVENI SMJER — EKONOMIST
- 1 GODINA RADNOG ISKUSTVA
- ZNANJE STRANOG JEZIKA (engleski ili njemački)

Rok za podnošenje molbi je 8 dana od dana objavljanja. Kandidati će biti pismeno obaviješteni o rezultatima 15 dana nakon zaključenja natječaja.

COVJEĆE, (NE)LJUTI SE

En ti jarca, oni su išenpjali

— Ako se dan po jutru poznae, onda je perspektiva ovog grada u izgradnji objekata sportskog tipa, zapravo.

To ne govorim ja, već moj poznanik Paško M. umirovljenik trenutno.

I dodaje još: I u dvoranskom, zatvorenom prostoru, uopće.

A Paško nema dlaku na jeziku, to sam već jednom kazao i to se zna.

Velim mu stoga: Ne okolišavaj! Prijedi na stvar!

— Ma, lko okolišata! Ja! Neš! Ili to doživiti! Nećeš, bogami! A što se primjera tice, ima ih ka' plive! Ali dosta je i jedan. Ovaj sportski centar, ili kako će se to već zvati, na Vidicima. Znaš za tu stvar?

● Cuo sam, ali je to još daleko od realizacije! Makete i nacrte su tek...

— Vraga! Za te i takve stvari uvik ima soldi! Ne plaćaju se tu penali na ime sporovozne, u našim prilikama uobičajene, gradnje.

● Ali nije, koliko je meni poznato, samo sportski centar u pitanju! Spominje se čitavi kompleks: velika samoposluga, hotel, razni prateći sadržaji?

— Ne kažem da nije tako. Ali to mi dade samo ka' folija — na bezbojni način zatvaranje finansijske konstrukcije, kako bi rekli stručnjaci.

● Onda je to lijepi primjer vezanosti sporta s udruženim radom!?

— Vraga...! Ma, dobro, neka je tako! Ali u pitanju su veliki soldi, ipak! gotovo nisam kleknija kad sam čuo da je samo košarkaški prostor predviđen za 7 tisuća gledalaca. Jesu li oni isempjali? Sedam išada... em'li jarca, to ne more sadašnja „Cibona“ garantirati! A oni govoru: doći će Mali, nema zime, učestnički efekti će se brzo vratiti. Da se čovik nasmije!

● Nikad se ne zna!

— E, ovaj puta se zna! Ja znam! Eto, upravo smo jučer, otvorka je Jakov, znaš... lipog li opača, gospo moja... upravo smo govorili o tome da Mali sigurno ne dolazi. Di će on poslin svega ovoga vamo! Nije poludija! Sad tribo iskoristili sve to, je li, i prava je! A što se pisalo i glasno šaputalo, to mu je bila sama ka' neki ponud za spomenulu investiciju, iskrica... razumniš?

Kimam glavom, lako nisam sasvim na čistu!

— A čim se udari, kamen temeljac u taj sportski centar, onda će se razrijetiti još jedna dilema. Razumiš!

Onaj mi put niti ništa „čist“ je, ne razumijem.

— Dilema oko orientacije gradskog razuja, čoutce! Cim se udari to, kamen, mislim — adio Njivice, mostu, Rio, kako su neki kazali, a Zadlača... zdravo, zdravol

● E, jeste pjesnik, svaka čast!

— Ne od jutera! Ali to nije važno!

● Koliko je razumljem, a na osnovi onog što ste vi izložili, normalno da i riječ stručnjaka postujem i svih...

— Skrat, molim te!

● Htio sam reći: Živio sportski centar! On je rješenje za sve, u njemu je spas!

— Ha, ha, ha! Bravol Utis, ali pogrešno! Razgovarali smo mi o svemu tome... a lip li mu je opol, pozvatu te prvi prijatelj... tja san reči da smo mi razgovarali o svemu. I znaš što smo zaključili još: da na tom dijelu diće se graditi taj centar... i to, je prisutna i te kako „ružavjetrava, ne znaš ti što je to, to znaju samo pravil Sibenčani, a što je ružavjetrava — ne bi tija na ovom mjestu... onda sastav samog terena za gradnju, pa neposredna blizina industrijske zone, Ražna, je li, zatim...

● Pa, jest li ti za gradnju ili ne? ni sam mogao više izdržati očito filozofiranje i isprazno umovanje.

— Jesan, dašta san! Ja samo govorim o prednostima i lošim stranama samog projekta. Inače sam ja uvik za onu: kruha i igara! Bez obzira na to što je kruh upravo poskuplja ovih dana i što poskupljuje, u pravilu, svakih mjesec dana!

● Niže važno, velim.

— Za mnoge, nije! Znam! Suvestan sam ja inače, svih komparativnih prednosti kad je u pitanju izgradnja sportskog centra i gradske orientacije na istok, ali htiti me nešto...

● A što to?

— Pa, to što to teke sredstava usmjeravamo tam... a ne, nisan ja protiv sporta, dapade... a certe nam potpuno izbušane, škole nam se obrušavaju, u bolnici ima mesta tek toliko da ti naprave operaciju... odmah kudi, o novim proizvodnim programima „Reviže“ i „Elemesa“, govoriti se tek „papirnato“, temelji tehnologe ceste...

Paško bi još... tko zna dokle.

Moraao sam ga prekinuti, iako smo prijatelji, takoreći.

— I na izričitu mu molbu, pod P.S. bilježim njegovu misao da u listu komparativnih prednosti spada: ublažavanje problema nezaposlenosti mladih, jer će privatni kapital, što je i normalno, postati prateći sadržaji budućeg sportskog centra.

Slijedeći po dosadašnjoj praksi, barem,

VELIZAR

Između dva broja

Nevolje Mile Kalika

Već pomalo počinju i trirati pisanja o (ne)čistoći gradskih ulica i trgova: daju se obećanja — ispuštaju savjeti, čuju negodovanja i dijele lekcije. Pa premda sve to skupa i ima, zasigurno, realnu podlogu bilo bi dobro da se (svi skupa) prihvativimo — osobne mete, to jest da na ulice ne bacamo (jer, prete, tu o normalnom odlaganju i nema govora) ono čemu tamo nije mjesto. A dovoljno je učiniti jednu nemamernu žetnju gradom pa da se vidi (kao, primjerice, u Ulici Jurja Dalmatinca) kako se na neregularno smetlištu odbacuje sve — od opeka do isluženih sudsoperi. Tko to zidari vrog bi ga znao, ali se zna da neke noćne uljare (dogada se to u 3 sata poslije ponoći) u kantama, takoreći posred izuzetno frekventne gradske ulice, iznose gradevinski otpad. A ljudi agilnog poslovoda Mile Kalika muku muče kako da to odnesu i odnose bogme — premda su sasvim svjesni da to što odvoze nije nikakav otpad a jest —debeo— argument da se prekršitelje predvede sucu za prekršaje. Sve u svemu, hoćemo kazati i ustvrditi da se često u gradu (a nista bene gradani jesmo!) ponosamo pustoposno i divljacki, kao da smo u nekom zaseoku podno Dinare. I spremni smo da onome drugome kažemo što ne treba raditi — iako sami upravo to (i još —teže—) samo rabočemo. Ako je (ne)čistoća izvanjsko ogledalo (ne) kulture onda se može, bez imalo ograda, kazati da smo često, veoma često izuzetno nekulturni. Samo, mnogo je lakše to konstatirati nego se drukčije početi ponosati. A valja se početi vladati — po gradskim. Trebu barem htjeti.

O. R.

Kretanje brodova

«Slobodne plovidbe»

JABLANICA — u Guanti, ZIRJE — na putu za Cleveland, RIHAĆ — na putu za Amsterdam, SUBIČEVAC — na putu za Zap. Evropu, DINA-RA — na putu za Dakar, KNIN — na putu za Ruan, BARANJA — na putu za Murmans, KORNAT — u Raveni, MURTER — u Alžiru, PROMINA — na putu za Split, SIBENIK — u Port Sudanu, DRNIS — u Sibeniku, PRIMOSTEN — u Mostangenu, KRAPANJ — na putu za Rijeku, PRVIĆ — u Rijeci, ROGOZNICA — u Bengazi, KRKA — u Aleksandriji, BILICE — na putu za Kazablanku, SKRADIN — na putu za Sibenik.

Razgovor sa
 M. Jajac ko-
 šarkašicom
 »Revije-
 Elemenes«

Košarkašice
 »Revije« startat će
 u novo prvenstvo
 s nestručnim
 ambicijama

(Snimio: S. M.
 Imamovic)

Sezona, ipak, uspješna

Marija Jajac je, tu se svi slažu, imala najveći učinak od svih košarkašica »Revije-Elemenes« u tek minutoj prvoligaškog utrka. No, ona će na početku našeg razgovora skromno: — Ne, nisam varirala u formi, ali tko zna tko bi od nas dobio epitet »najbolja« da nije bilo brojnih ozljeda, bolesti, različitih »pebova«!?

— Sedmo je mjesto uspjeh Zabilježili smo 11 pobjeda, a s jednom više igrali bismo u play-offu. Nije li to više nego solidno za novajliju u ligi? A vjerojatno nam više plasman ne bi izmakao da ozljede nisu ščepale Daniju Nakić, Lidiu Skugor, pa i mene.

□ Liga nije bila laka?

— Bila je prije svega izjednačena. »Iskočile« su samo Ljubljjančanke i »Partizan« na vrhu, te »Servo Mibal« i Kragujevčanke na dnu. Rezultati su ovisili o trenutnoj formi i raspoređenju. Svatko je mogao svakog pobijediti. Mi smo, uostalom, savladali »Partizan« u gostima, a sarajevski »Željezničar« odličan sastav »Ježica«.

□ I vi ste s malo sreće mogle pobijediti Ljubljjančanke na Baldekinu...

— Bila je to, unatoč porazu, naša najbolja utakmica.

□ A najslabija?

U ovogodišnjem prvenstvu »Revija« osvojila 7. mjesto što je za novajliju u ligi više nego solidno. ● Ambiciozni planovi za dogodine - 4. mjesto ● Nakon jednogodišnje pauze zaigrat će reprezentativka K. Kvesić.

— Obje protiv tuzlanskog »Jedinstva«. Ne znam zašto Vjerojatno nam Tuzlanke ne leže.

□ Zbog visoke Raze Muješović?

— Ne, ne mislim da je to zbog nje. Jednostavno, ne paše nam njihov način igre.

□ A vaš, Šibenski način igre?

— Imamo ga. Lako je prepoznatljiv. Trener Nenad Amanović zaista dobro radi. Takvim radom i stilom igre daleko ćemo dogurati. Iz pojačanja, smatrat ću u idućoj sezoni svaki plasman ispod 4. mesta neuspjehom.

□ Pojačanja? Koja pojačanja?

— U novom prvenstvu bi trebala konačno zajgrati reprezentativka Kornelija Kvesić, koja je pauzirala zbog želje da pristupi nama. Računamo i na mladu Zadranku Maju Rak. Potreban nam je bek, koji je i plejmejer i Šuster.

□ Takvog nema među mladim Šibenkama?

— Nažlost, nema, no talentata je dosta. Danitu Nakić je suvišno spominjati. Više

minuta u novoj sezoni imat će sigurno Linda Antić. Vjerujem u Vandu Baranović i još neke. Nema straha za »Reviju« budućnost.

□ A vaša blida budućnost? Koliko ćete još dugo nositi »Reviju« dres?

— Pa, čovjek ne zna što će biti sutra, a kamoli za godinu-dvije. Međutim, sigurno je da ću, ako ne iskrnsu neki posebni problemi, iduće sezone sigurno igrati. U ligi ima puno starijih od mene.

✓ I. M.

Sportski mozaik

»ŠIBENKA« U ZENICI

U Zenici traje tradicionalni košarkaški turnir, na kojem sudjeluju i igrači »Šibenke«, »Bosne« i »Crvene zvezde«. Od standarnih protivnika na put nisu krenuli Žurč (zbog školskih obveza), te Matić i Slavica (zbog ozljeda). Istodobno, Gulin i Kalpić su pozvani na pripreme omladinske reprezentacije.

MATIĆ U INDONEZIJI

Davor Matić, najbolji nogometni »Šibenik« ponovno je izabran za člana amaterske reprezentacije Jugoslavije. Najbolji jugočavenski amatori oputovali su se na turneu po Indoneziji.

SPORTSKI VIKEND

Subota, 12. travnja 1986. godine

VATERPOLO: zimski bazen hotela »Ivan«. 18.00 sati: Solaris — Jadran (HN).

Nedjelja, 13. travnja 1986. godine

NOGOMET: igralište »Metalac«-TEF-a u Crnici.

17.30 sati: Metalac-TEF

— DOŠK

Igralište SOŠK-a u Skradinu:

17.30 sati: SOSK — Zlatna luka

PRVENSTVA Općinske nogometne lige Šibenik:

ZABLACE: Polet — Vodice

GRAČAC: Borac — Razvijat

Sve utakmice počinju u 17.30 sati.

**STEDITE
KOD JADRANSKE
BANKE**

Između jučer i sutra

Naličje „zapada“

VEDRO, sunčano popodne, to je zapravo bio i jedini ugodni detalj dalmatinskog nogometnog derbija »Zadar« — »Šibenik«. Ni kroz izrazito ružičastu prizmu ne bismo uspjeli dati povoljniju ocjenu 90-minutnog loptanja pred punim gledalištem u zadarskim Stanovima, a još manje ocijeniti korektnim i sportskim sudjenje banjalučkog arhitra Šipke. Neka se nedjeljni bodovi posređuju zadarskim susjedima. Oni su ih realno zaslужili, jer su bili agresivniji i premoćniji suparnik, ali... Ostaje dojam da bi Jovičićeva mreža ostala netaknuta da se već spomenuti Šipka nije u drugom poluvremenu pretvorio u »nogometnog Žil Verne«. Samo izuzetno bogata (čitat: pokvarena) sportska magla mogla je vidjeti prekršaj za kazneni udarac prilijev „čiste“ intervencije Albenškog vrata.

Šibenski prijatelji nogometu su se tako na samom mjestu uvjerili kako je naličje drugoligaškog »zapada« o kome tako često govore njihovi ljubimci poslije teških gospodaranja zaista crno. Da Šibenčani u kuknjavi, zahod »ukradenih« bodova na strani, nimalo ne pretjeruju. Isti je sudac u prošloj sezoni izmislio sličan jedanaesterac protiv Šibenčana u Vrbasu (op. p. utakmica je, takoder, izgubljena sa 0:1), ali ga ni prijetnja sa Subićevca da će ga izuzeti nije omila da jednako postupi u Zadru.

Šipki, ipak, trebamo biti bar malo zahvalni. Jer, da su »crveni« kojim slučajem ušišarili budi u Zadru, nastavili bismo sa zavaravanjem o mogućnosti uzleta na sam vrh. A u »zadarskom« izdanju Šibenčani mogu samo sanjati o čelnoj poziciji. Baš kao što je Šipka u nekom čudnom slučaju izmislio jedanaesterac!

• • •

NA SIBENSKOJ klupi u Zadru sjedili su Cvitanović, Mimica, Maletić, Bučan i Krstić. Petorica igrača, koji su ove zime na Subićevac stigli kao pojačanja iz Zeneca, Splita, Zvornika i Beograda. Prvi igrač, koji je zamijenjen, bio je Šušnjara, često pojačanje. Sedmo pojačanje (ili »pojačanje«) Plićan nije se našao ni među 18 »zadarskih« igrača.

Prošlog ljeta vodstvo »Šibenke« je gotovo tijerao Jablana iz kluba, a namučilo se da dovede Matića i Kovacića. Finiš prvenstva je pokazao da je mladi Šibenčanin, ipak, prvi centar Baldekinia. Ni Ines Piplović, »splitaka« Beogradanka nije uspjela izboriti mjesto u prvoj petorki »Revije-Elemenesa«, u kojoj je trebala predstavljati osjetno dojačanje.

Zaključak, poštovanji čitatelji, jamačno sami naslućujete. Nerijetko Šibenski (kvalitetni) klubovi posežu za pojačanja, koja nam samo kasnije pomažu da se uvjerimo u (veću) kvalitetu domaćih igrača ili igračica. Ti (polu)profesionalnim klubovima promašene su, istina, podjele na »domaće« i »strance«. No, u jagmi za (neprovjerjenim) »fureštim« valja imati mjeru. Ako ni zbog čega drugog, a on iz — stabilizacijskih razloga.

• • •

NIJEDNA »fešta« ne djeluje baš stabilizacijski, pa tako nije izgledala ni ona Šibenska u Beogradu. »Dani Šibenika u Beogradu« bili su i prilika da u trokutu Škadarlija — Novinarski centar — hotel »Kasina« sretni i dosta dragih i poznatih lica. Od Ružice Šokić do Dragana Kićanovića. Od Dušanke Kalanj do Arsenija Dedića.

— Sačuvajte »Šibenku«. To je klub, o kome se u heogradskim košarkaškim krugovima govorio s poštovanjem. Za mnoge je »Šibenka« prvoligaš »a autoritetni« — reči mi »beogradski« Šibenčanin i televizijski komentator Luka Ježina.

O »Šibenki« kan uglednom prvoligašu govorio mi je i slari novinarski likac, »Lanjugovac« Bozo Rakić. Komplimenti su zaista godili, ali i podsjećali na neugodan oproštaj od play-offa. Na utakmice s »Partizanom«, u kojima se upravo najbolji Šibenski košarkaši nisu ponudili u skladu s ugledom kluba. I, eto, razloga da barem djelomično oprostim funkcionarima Šibenskih ligaša na nekim kritičnim procjenama oko pojačanja. Neke se domaće »zvijezde« (ne samo košarkaške!) povremeno postavljaju tolkko neodgovorno i nestabilno da se želja za pojačanjima javlja kao preventiva od nalogog.

Ivo MIKULIĆIN

LIGAŠKI SEMAFOR

PRVA SAVEZNA VATERPOLSKA LIGA JUG — ŠIBENKA-SOLARIS

11:8
KUPARI — Bozen hotela «Kupari». Gledalaca 300. Sud: Matićić iz Zagreba i Odalović iz Herceg Novog.

ŠIBENKA-SOLARIS: Akrap, Ločar 1, Qulin 1, Đurđević 1, Konjević, Bura 1, Supe 1, Ljuba, Redović, Bukić 2, Severdija, Zupanović i Stolić.

TABELICA

Kotor	18	16	0	3	182:133	82
POŠK	18	14	3	2	200:142	31
Jug	18	14	1	4	188:138	29
Partizan	18	10	8	8	188:148	23
Mladost	18	8	2	8	200:174	20
Mornar	18	8	2	8	188:148	20
Solaris	18	8	3	8	170:177	18
Jadran (HN)	18	8	1	8	176:166	18
Jadran (S)	18	7	1	11	182:171	15
Primorje	18	5	0	10	170:213	10
Bedek	18	3	0	18	150:188	6
C. zvezda	18	2	0	17	128:238	4

RASPORED 20. KOLO: Poški-Brodmerkur — Jug, Solaris — Jadran (HN), Mladost — Partizan, Primorje — Jadran (S), Kotor — C. zvezda, Bedek — Mornar. Igraće u subotu, 12. travnja.

DRUGA SAVEZNA NOGOMETNA LIGA — SKUPINA ZAPAD

ZADAR — ŠIRENKI 1:0 (0:0)
ZADAR — Igralište — Zadar. Gledalaca 11.000. Sudac: Šipka iz Banje Luke.

ŠIRENKI: Jovičić, Pauk, Mikulić, Godinčić, Pešović, Čaplin (Miletić), Pešić, Šušnjara (Bučan), Maretić, Marenčić i Erceg.

TABELICA

Spartak	22	12	7	3	40:21	81
Leotar	22	14	3	3	38:20	21
Ikro	22	12	4	6	30:19	20
Sibenik	22	10	6	8	28:18	20
Proleter	22	9	6	7	28:23	20
Jedinstvo (Br)	22	11	2	9	31:22	24
Novi Sad	22	8	4	9	37:22	23
Rudar	22	8	5	9	29:20	19
Borac	22	8	6	9	28:27</td	

RESTORAN HOTELA „KRKA“
ŠIBENIK

od 18. do 26. travnja 1986.

VEČERI SKADARLIJE

i čuvenog restorana

„Dva jelena“

- veliki izbor specijaliteta skadarlijske kuhinje
- starogradska glazba uz poznati ansambl »MOZAIK« i skadarlijskog dobošara ČIKA ŠOLU

Sponsori:
B i P i »Prokupac« Beograd

MALI OGLASNIK

TELEFON: 23-668

AKO VAM ZAMRZIVAC za duboko zamrzavanje vlaži, pravi led na vanjskim stijenkama ili propušta vodu na dnu, pozovite: Servis izolacije Milivoj Franov, telefon (057) 23-208. (2360)

PRODAJEM „Zastavu 750-L“ (1977), u dobrom stanju (razvijana). Za informacije na telefon 24-493. (2429)

MIJENJAM dovosoban komforan sunčao stan s telefonom u novogradnji, golovo u centru grada za trosoban u bilo kojem dijelu grada. Ponude pod broj 2430.

ZASEBAN društveni stan s telefonom, soba, čajna kuhinja, WC, podrum u suterenu, u centru Beograda, mijenjam za sličan na obali. Javiti se na adresu: Zorica Anastasijević, Beograd, Crnotravska 23. (2431)

TRAŽIM KV frizerku za rad u salonu. Informacije na telefon 28-065. (2432)

ZAGREB — ŠIBENIK: Mijenjam dvosoban stan (50 četvernih metara) u Zagrebu za sličan u Šibeniku. Javiti se na telefon (041) 514-072. (2433)

PRODAJEM staru kuću u centru grada. Informacije na telefon 32-639 svakog dana od 12 do 15 sati. (2434)

PRODAJU se rabljeni drveni kreveti i jogi madraci po cijeni od 1500 dinara krevet i 2500 madrac. Zainteresirani treba da se obrate Centru za odgoj i obrazovanje djece i

omladine Šibenik, Rade Končara 4, telefon 22-254 ili 22-164. (2435)

MIJENJAM dvosoban komforan stan (77 četvernih metara) za garsonjeru i jedan jednosoban ili dva jednosobna stana u bilo kojem dijelu grada. Ponude pod broj 2436.

TRAŽI se ženska osoba za ispostoči dvjema starijim osobama. Ostalo po dogovoru. Ponude pod broj 2437.

PRILIKA!!! Sastav »TRIO« svira na pirovima te zabavlja na manjim svečanostima. Zainteresirani mogu se javiti u kafe »Piano« (tražili Pecu). (2438)

PRODAJEM »Ford-kortlinu«. Sve informacije na telefon 36-122 u nedjelju navečer od 17 sati. (2439)

MIJENJAM jednosoban stan, društveno vlasništvo na Njegoševom trgu 2/G (telefon, balkon) sunčana strana I kat, za odgovarajući bliže centru grada. Telefon 32-428. (2440)

PRODAJU se poslovne prostorije veličine 38 i 50 četvernih metara, može i zajedno. Prostorije se nalaze u novogradnji na Vidicima. Informacije na telefon 32-484. (2441)

MIJENJAM trosoban komforan stan 84 četverna metra za 2 manja. Javiti se na telefon 35-017. (2442)

OSOBA zaposlena u JNA traži garsonjeru, jednosoban (dvosoban) stan. Javiti se na telefon 23-552 od 7 do 15 sati. (2443)

Kinematografi

ŠIBENIK: talijanski film »Leteći seks« (12. IV), engleski film »1984« (13. IV), engleski film »Octopussy« (14. IV), američki film »Diplomac« (15. IV), američki film »Profesija komandos« (16. IV), američki film »Budanje proljeća« (od 17. do 20. IV). **TESLA:** domaći film »Crveni i crni« (do 13. IV), američki film »Potraga u svemiru« (od 14. do 16. IV), njem.-fran. film »Pariz-Texas« (od 17. do 20. IV). **20. APRILA:** američki film »Broadway Danny Rose« (do 13. IV), američki film »Dozvola za vikend« (od 14. do 16. IV), hongkongški film »Nepobjedivi Vuu Dang« (od 17. do 20. IV).

Dežurna ljekarna
CENTRALA, Ulica B. Kadića b.b. (do 18. IV)

Iz matičnog ureda
Rođeni

Dobili kćerku Nediljko i Marija Stančić, Željko i Jadranka Koščića, Željko i Ružica Marinić, Petar i Vedrana Curavić, Ratko Dodig i Nataša Vandina, Dino i Dušanka Juraga, Dragan i Anka Bijelić, Ante i Zdenka Klarić, Jere i Anda Sižgorić, Milorad i Ljilinka Pešić, Dane i Mira Budimir, Josip i Mara Dičak, Davor i Davorka Lača, Žarko i Marica Ljubić, Boris i Gordana Cvitan.

Dobili sina Marinco i Milosava Ivančev, Mladen i Marija Karabatić, Darko i Nada Stipanićev, Tonči i Živana Kandido, Josip i Slavica Cogelja, Vinko i Zorica Vudrag, Sreten i Jelena Jelović, Momir i Rajka Dobrijević.

Vjenčani
Valerija Turk i Dane Vučević, Marina Relja i Davor Seneta, Gordana Grgur i Nikica Matčić, Nevenka Belak i Svetlin Tanfara, Ljiljana Mikulandra i Branko Gracin, Dragica Vidović i Dražen Slavica, Živka Knežić i Milorad Sekulić, Vlatka Željkov i Vice Gović, Mirjana Lucić i Fikret Ćišija, Vesna Vuhinger i Stefa Vučić.

Umrla
Ika Rupić (82), Dane Felela (72), Dragana Končarević (12).

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra u Šibeniku dobровoljno su dali krv: Dragan Kolega, Matoš Poplje, Tomislav Nadinić i Robert Malinić (»Slobodna plovidba«), Franjo Kalčić, Georg Mrša, Ivan Crljensak, Jere Latin i Josip Žaknov (Vodice), Ante Papak (»Sipad«), Jovan Rupić, Ante Baljkas, Ratko Jelović, Ivo Bak, Nikica Prtega, Edvard Stipanićev, Ante Labura i Vlado Janjić (MTRZ), Zlatko Pavlović, Goran Radević, Miro Bačić i Ante Bujas (TLM), Petar Gardjan (»Šibenka«), Marijan Severdija (TEF), Mutan Živković (»L. Lavčević«), Boris Radić, Ivan Šiljak, Blaž Skugor, Krešimir Skugor i Željko Gverlje (Šibenik). Općinske organizacije Crvenog krsta zahvaljuje svim darovateljima.

RO „DRVOPRERADIVAČ“ ŠIBENIK

Na osnovi odluke Radničkog savjeta Radne organizacije za proizvodnju finalnih proizvoda od drva »Drvopreradivač« — Šibenik, Komisija za prodaju osnovnih sredstava oglašava

JAVNO NADMETANJE za prodaju osnovnih sredstava

teretno vozilo marke »ZASTAVA 640 D«

God proizvodnje 1978. u voznom stanju, registrirano do 23. 8. 1986

Početna cijena: 1.300.000,00 dinara

Nadmetanje će se održati 25. travnja, 1986. godine u osam sati u prostorijama »Drvopreradivača« u Biltcu-ma.

Pregled vozila može se obaviti 24. travnja, 1986. godine u »Drvopreradivaču«, od 7 do 15 sati.

Pravo nadmetanja imaju sve pravne i fizičke osobe koje prije početka nadmetanja polože jamčevinu u visini 10 posto početne cijene vozila. Početak primanja jamčevine je u 7.00 sati na dan nadmetanja.

Za vozilo koje se licitira potrebna su najmanje tri ponuđača. Najmanje podizanje cijene u nadmetanju je 1.000,00 dinara.

Vozilo se kupuje u viđenom stanju. Naknadne reklamacije se ne uvažavaju.

Sve poreze i takse u vezi s kupoprodajom vozila plaća kupac.

Izlicitirano vozilo uplaćuje se u roku od pet dana od nadmetanja. Za izlicitirano vozilo a neuplaćeno u roku kupac gubi pravo na povrat jamčevine.

U SJECANJE

na voljene roditelje

ANTE VRČIĆ

1966. — 1986.

Uspomena na vašu ljubav i plemenitost uvijek će živjeti u našim srcima.

Vaša djeca: Ivo, Zdravko, Nevenka, Ankica, Neda Biserka i Sonja s obiteljima. (528)

U SJECANJE

VLADE PETROVIĆ
pok. Šime

9. IV 1984.

9. IV 1986.

S poštovanjem, ljuhavlju i ponosom čuvamo i čuvat ćemo uspomenu na tebe. Dragi supruže, oče i djede.

Tvoji dragi: supruga i djeca (529)

U SJECANJE

NIKICA ŠKERLEP
16. IV 1984. — 16. IV 1986.

S ljuhavlju i tugom tvoji

najmiliji (530)

Humor

RJESENJE

— Tata, zašto je zemlja ženskog roda?
— Zato, sine, što se ne zna točno koliko je stara!

PROBLEM

Na jednom ratnom brodu, usidrenom u luci, morilj je zastavicom razgovarao s drugom na jednom drugom brodu. Našao je komandant i upitao:

— Nešto ozbiljno?
— Kako da ne, komandanče. Dvije lutkice koje smo sićuću upoznali neće moći da izađu u nedjelju.

KOD SUĆA

Bračni par se nalazi pred sucem za razvode.

— Mora ipak da je u vašem mužu bilo nešto što vam se svudalo. Inače zašto biste se udali za njega?

— Bio je — odgovorila je supruga — ali ga je brzo potrošio.

GLAVNI RAZLOG

Novinar je pokrenuo anketu o životu zaposlenih bračnih parova između ostalog, zanimao ga je i pitanje koliko zaposlenih ljudi jede u restoranima.

Prvi intervjutani izjavio mu je da rado jede u restoranu.

— A zašto? upitao je novinar.

— Zato što onda ne moram ženi da perem posude.

SLIČNOST

Muškarac je prišao žentiza ledi, uhvatio je za ruku i poljubio. Kad se žena okrenula, on je promučan.

— Oprostite, molim vas, mislio sam da ste moja žena. S ledi ste ista ona!

Ja vaša žena? Nt u snu se ne bih udala za takvog neotesanca!

— Nevjerojatno! Kao da slušam svoju ženu!

STETA

Muž i žena sjede na terasi. Odjednom te žena čežnjivo:

— Kako je divna majska noć!

— Da, prava Steta što smo već ujenčani! — zaključi muž.

FELJTONI

POSLJEDNJI HAJDUK PRED ŠIBENSKIM SUDOM (2)

Piše: Mirko UROŠEVIC

Orobljeni trgovac ležao je nepomičan, sav u ranama

— Gdje su novci?! — zagrimi razbojnik kad u sobi ne nade ništa i udari ženu kundakom. Onda pogled zape za škrinju, otvor i osmijehnu se. U škrinji je bila sva Šimunova ušteđevina: 1000 dolara, 450 talijanskih lira, 4500 dinara i 202.000 austrijskih kruna. Medić pokupi novac i pode ● Branitelj predlaže da se za vrijeme glavnog pretresa skinu okovi s nogu Todora Medića. Veliko vijeće to odbija s obrazloženjem: »Ovdje se ne radi samo o optuženiku koji je u istražnom zatvoru, nego istodobno i o osuđeniku na doživotnu robiju koji je izuzetno opasan i koji je za vrijeme izvršenja kazne pobegao i počinio nova krivična djela

Druga ločka optužnice tretišta je Medić jer je: »... silom upotrebljenom protiv Islog Volarevića, svezavši mu gvozdenom žicom ruke i udarajući ga po ljetu, oduzeo mu 47.000 austrijskih forinta, džepni sat i lanac, te devet srebrnih dukata...«

Kad je optužnica pročitana, Medićev branitelj dr Smolčić obratio se predsjedatelju:

— Predlažem da se optuženiku za vrijeme glavnog pretresa skinu okovi s nogu.

Vijeće se povlači i koji desetak minuta kasnije predsjednik Velikog vijeća Spiro Valles obrazlaže odbijanje zahtjeva:

— Odbija se prijedlog obrane jer se ovdje ne radi samo o optuženiku koji je u istražnom zatvoru, nego istodobno i o osuđeniku na doživotnu robiju koji je opasan i koji je za vrijeme izvršenja kazne pobegao i počinio nova krivična djela. Kako je slučaj iznimski, stoga su i poduzele iznimne mjeru...

Branitelji negoduju, a Medić se kanda sestre. Dvoranu nagrizle tupi zveket gvozda. Muklu tijelu presijeće sudac Valles:

— Jesi li čuo, Todore, optužnjcu?

— Čuo sam i ne osjećam se krivim! — odgovori Medić.

— Kaži nam najprije nešto o svom životu...

— Jedinac sam u oca i majke. Imam tri sestre. Školu polazio nisam, čitati i pisati naučio sam 1923. u tamnici. Do svoje četrnaest godine isao sam za slokom, orao i kopao dok mi je otac bio u Americi. Za rat sam bio premilad, a kao braniteljac oslobođen sam od vojne obaveze. Godine 1924. prvi put sam osuđen zbog krađe. Iako nevin, morao sam priznati pod pritiskom žandara...

— Sud bi želio znati kako si postao hajduk?

— Valio bih to kazati na kraju...

— Ne, želimo to sada čuti.

— A, elo! Godine 1924. bio sam olpušten iz Štampe i vratih se kući. Jednog dana desila se u selu neka pucnjava. Dodoče žandari po mene i pod krevetom nadoše pušku. Počeli su me tući, a onda me i uhapsiše i poveđe prema Bruski. Četiri žandara usput su me šamrali i tukli grabovim šlapom. Blizu žandarske stanice u Bruski otrgo se ja od njih. I od loga dao, 8. kolovoza 1925. godine, postao beskućnik i počeo moje lutanje...

Tako je pred Velikim vijećem i nekoliko stotina slušalaca pričao Todor Medić. Zveckali su okovi, perovoda pisan, suci postavljali zamke, ali Todor nijednom nije izgubio prisjetnost. Na šakljivu pilanja optužnica je dvosmislen ili ih majstorski zaobilazio. I tako redom, od optužnice do optužnice, dok je prisutnima u sudnici zastajan dab.

Mi čemo sada napustiti sudnicu i vratiti se Todorovoj mladosti kada je, zapravo i počelo njegovo hajdukovanje. Od zaboravljenje i posne Bjelone, tamo negdje bogu iza leđa, zaputit čemo se hajdučkim stazama i bozagazama.

Prvi svjetski rat osjetao se obilalo i u krajevima sjeverne Dalmacije. Krstarili su tuda vojni bjegunci, projekciji, lošovi i razbojnici i svakojaka druga oskudica. U takvim okolnostima Todor Medić je već u sedamnaestoj godini prvi put došao na optuženičku klupu i bio osuđen. Kasnije se pokušao javiti u dobrovoljce, pa u žandare, ali bez uspjeha. Onda je krenuo u Zagreb, pa u Banja Luku, Beograd, Rumu i Irig. Tražeći posla obreo se 1920. godine u Ledenici, gdje je kod Imućnika Milice Pantelića čuvao stada. Ali i tamo je Todor Medić upao u neprilike. Naime, 2. lipnja 1920. u kavani Lazike Jefilje izbila je teška tuča u kojoj je Todor najprije sjezikom razlupao stol, a onda i glavu nekom svom protivniku. Poslije te neprilike vratio se kući i otada se počeo puniti njegov dosje svakojakim razbojništvima koja su većinom počinjena s družinom koju je Todor predvodio pretežno odjeven u žandarsku uniformu. Opisat čemo samo zlodjela o kojima se najviše pričalo i za koja je Medić na ova suđenja proglašen krivim.

UBOJSTVA, RAZBOJSTVA, PLJAČKE, OTIMAČINE...

U noći između 5. i 6. prosinca 1921. godine nije se vidio ni prst pred nosom. Sjeverac je u naletima raznosi susjedje. Novigrad je znatno prije ponos već uve-

like ulonuo u spokojan san. Oko mjeseta molali su se samo vuci i hajduci.

Jednako je bilo i u ovećoj kamenoj kući novogradskog trgovca Simuna Oštrelja. U kasno doba noći žestoka lupa na vratima produdi Oštreljevu ženu Milku i nećakinju Iku Narandžić. Tek što su se njih troje saeni i zbumjeni izvukli iz prostora, kroz razvaljena vrata uteće u kuću nepoznati ljudi.

— Tko ste? jedva promuča Simun.

Proces protiv Tadora Medića u Šibeniku

ŠIBENSKI VJEĆE

U poslovima

Branič Todor Medić

SPORTSKA JADRANSKA POŠTA

ŠIBENSKI VJEĆE

I splitske novine «Jadranska pošta» apširno su pisale o hajdučkom procesu

— Vien abbasen, boga ti tvoga! Daj novce, ili čemo te ubiti! — povika jedan od razbojnika i pojuri uz stene.

Simun pobježe na tavan, ali za njim ustrčade i tri čovjeka u uniformama, oboružani puškama i noseći zapaljenu svijeću upadoše u sobu u kojoj se prtljala Šimunova žena Milka. Jedan razbojnik ostade kraj Milke, a druga dvojica podože po Šimunom.

— Gdje su novci?! — zagrimi razbojnik kad u sobi ne nade ništa i udari ženu kundakom. Onda pogled zape za škrinju, otvor i osmijehnu se. U škrinji je bila sva Šimunova ušteđevina: 1000 dolara, 450 talijanskih lira, 4500 dinara i 202.000 austrijskih kruna. Razbojnik pokupi novac i pode ● Branitelj predlaže da se za vrijeme glavnog pretresa skinu okovi s nogu Todora Medića. Veliko vijeće to odbija s obrazloženjem: »Ovdje se ne radi samo o optuženiku koji je u istražnom zatvoru, nego istodobno i o osuđeniku na doživotnu robiju koji je izuzetno opasan i koji je za vrijeme izvršenja kazne pobegao i počinio nova krivična djela

Za to vrijeme druga dvojica borili su se sa Šimunom koji je pokušavao izmaći. Šimun je bio pri puno snazi i tko zna što bi sve bilo da onoj dvojici ne priskoči u pomoć i treći razbojnik. Ne želeći ispuštiti porobljeni novac, pridošli razbojnik radije odloži pušku uz krevet. U međuvremenu Šimun se nekako dočepao druge puške, ali razbojnici ga ustrijeliše u nogu. Svijeća se tad ugasi, ali je Ika iznova ukresa. Tada jedan od razbojnika izbací Iki svijeću iz ruke i stade je tući, a drugi ispalj u još jedan hitac u Šimuna.

(Nostalgija se)

IZ RZNICE ŠIBENSKOG MUZEJA

IZUZETNO VRUJEDAN BIBLIOTETSKI RARITET

Projekti Vrančićevih mostova, mlinova, satova, modeli racionalne organizacije rada na temelju podjele rada u faze i projekt padobrana, svjedočanstvo su velike inventivne moći slavnog Šibenčanina

Među glasovite i Evropi poznate Šibenčane, u prvom redu spada FAUST VRANČIĆ (1551–1617). On je pisac prvog štampanog objavljenog rječnika hrvatskog jezika, autor filozofskih spisa, povjesničar i književnik. U svijetu je poznat naročito po svome djelu »MACHINAE NOVAE« (NOVI STROJEVI), koje je objavljeno u Veneciji prvi put 1595 a potom i 1615. godine. To je zbornik velikog formata (36x25 cm) u kojem Vrančić na 49 crtica (u tehnički bakroreza) i tekstom na 5 jezika (latinskom, talijanskim, španjolskom, engleskom i njemačkom) prikazuje i objavljava mnogobrojne uređaje i tehničke konstrukcije koje je sam izmislio. Ili joj je po raznim zemljama vido te ih usavršio. Projekti Vrančićevih mostova, mlinova, satova, modeli racionalne organizacije rada na temelju podjele rada u faze i projekt padobrana, svjedočanstvo su velike inventivne moći slavnog Šibenčanina i osnova za svrstavanje Fausta Vrančića u preteće suvremenih inženjera

Noslovna stranica Faustovih »Novih strojeva«

I konstruktora »Machinae novae« su izazvale veliki interes evropske javnosti, a danas predstavljaju izuzetno vrijedan svjetski bibliotetski raritet. Uz odlično sačuvani primjerak Muzeja grada Šibenika, u Jugoslaviji ga posjeduje još jedino Nacionalna i sveučilišna biblioteka u Zagrebu.

S. GRUBIŠIĆ

POP NOVITETI

Kao prethodnicu svog albuma prijvjeca, splitska grupa »Davoli« izdala je promocijski singl s dvije udarne teme s prednjeg albuma. Ovog trenutka zauvijek. Producent singla je Piko Stančić, a teme su »Diri, diri« i »Pričaj mi o ljubavi«...

— 0 —

Ovih dana na engleskim top-listama singla, na prvom mjestu je Diana Ross sa singlom »Chain Reaction«, dok se na visoko drugo mjesto učvrstila kontroverzna skupina »Sigue Sigue Sputnik« s temom »Love Missile F-111«. Frenk Sinalra je ponovno na vrhu engleske top-liste s temom »New York, New York«. Na top-listi albuma Englez i pak primat daju skupini »Dire Straits« i njihovom, već dijamantnom albumu »Brothers In Arms« (licencirano je izdan i kod nas). Američki zaljubljenici pop-glazbe ovih dana najviše slušaju kvartet »Mr. Mister« i njihov album »Welcome To The Real World«, dok se tema »Kylie« s ovog albuma nalazi na vrhu svih američkih top-singla...

— 0 —

Američka rock zvijeda Billy Idol krajem travnja planira izdavanje novog albuma pod nazivom »Whiplash Smile«. Novi album će biti izdan nakon trogodišnjeg isčekivanja, a ovih dana su upravo prisjepte nove vijesti u kojima se planira Idolova velika evropska turneja koja će trajati šest mjeseci... Poslijevi velikog hita »Rock Me Amadeus«, austrijska pop-zvijezda Falco je već mjesec dana prisutan na medijskim programima s novim hit singlom »Jeanny«. Krozlet je svakako u tome što se ovaj TV-spot, a onda i singl skida sa svih njemačkih TV-programa i radio stanica zbog izrazite provokativnosti i agresivne tematike...

— 0 —

Na svjetskom tržištu ponovno se pojavio album Johna Lennona »Live In New York City« koji se snimio davno 1972. godine. To je, zapravo, bio posljednji zajednički nastup Johna i njegove supruge Yoko zapisan na ploči i istoimenom video-spotu koji je izdao istodobno s albumom...

B. TURICA

OBLJETNICA

Više od čitaonice

Prošlo je točno 120 godina otkako je u Murteru otvorena jedna od prvih i vjerojatno najstarijih čitaonica u Dalmaciji. Te 1886. godine kad je izniklo nijihovo »Društvo seoske izobrazbenosti«, ističu Murterani, ne bez ponosa, osnovana je i Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti u Zagrebu. Bilo je to, očito, vrijeme nabujalog ilirskog preporoda, koji je, etn. stigao i do ovog malog težačkog i ribarskog mjeseta.

Da je to tako potvrđuje i jedan stari zapis u kojem se govori o tome kako su Murterani tražili fratra koji bi im znao čitati misu na staroslavenskom! Inače, čitaonica danas raspolaže sa stariim knjigama i zapisima koji su vjeran dokument vremena i ljudi te njihovog odnosa prema pisanoj riječi, kulturi, tradiciji.

— Sto i dvadeset obljetnici naše knjižnice zamislili smo obilježiti obogaćivanjem knjižnog fonda kaže direktor Društvenog centra Ante Stipanela. Biblioteka sada raspolaže sa svega 2 tisuće knjiga pa smo se obratili radnim organizacijama i našim poznatim izdavačima da nam poklonimo koju knjigu. Uz cirkularno pismo poslali smo im i zanimljiv proglaš iz 1938. godine kad se proslavljala 70 godišnjica Društva. Vrijedno je uvidjeti s koliko su se poštovanju ti naši stari odnosili prema knjižnici i njenim članovima. Između ostalog oni su se, bez izuzetka, međusobno nazivali »gospodin« Obraćali smo se i općinskom SIZ-ju za kulturu da tu našu bazičnu djelatnost podigne na jednu višu razinu. Inače, već godinama stavljamo u program obnovu biblioteke, ali nikad od SIZ-a nismo dobili tih 5-6 starih milijuna, namijenjenih, za nove knjige.

No, kako Društveni centar danas nije samo čitaonica, nego još i više i središte dram-

A. Stipanela

skog amaterizma koji je pronio ime Murtera i nešto dalje od naših granica, pitamo tajnika Milu Skratića o tim i drugim aktivnostima.

— Imamo potencijal koji ove godine nismo u potpunosti iskoristili. Naime, nismo pripremili niti jednu premijeru. Isli smo na gostovanja, na primjer, u Betinu, a spremamo se i u Filip-Jakov. Za prvi majski praznike ćemo održati dvije reprizne predstave. Ove smo godine pojačali aktivnost i na glazbenom planu, osnovali smo sekciju mlađih mandolinista, a organiziraniye nam rade i klape.

J.P.

KULTURNI MOZAIK

Gostovanje šibenskog kazališta

Dramski ansambl šibenskog Centra za kulturu imao je prošlih dana uspješnu turneju. S komandom »Predstava Hamleta u selu Mrduša Donja« i Brešana, a u režiji Ante Balina i scenografiji B. Friganovića, šibenski su glumci svoje umijeće prikazali pred Beogradanima (u sklopu Dana Šibenika u Beogradu), a gostovali su i u Vinkovcima, Titovu Užicu i prijateljskom gradu Somboru.

»Hidrocentrala u Suhom Docu«

U Mestnom gledalištu ljubljanskom u utorak, 8. travnja, održana je prazvedba komedije našeg sugrađanina Ivo Brešana »Hidrocentrala u Suhom Docu«. Predstavu je režirao Zarko Petan a u glavnim ulogama nastupili su Zlatko Sugman, Marjeta Gregorić i Nika Juvan-Kalan. Komedija koju je Brešan posebno napisao za Mestno gledalište nastala je na temelju istinitog dogadaja.

KINEMATOGRAFIJA

SUZE OD SMJEHA

(Kino »20. APRILA«, 12. i 13. travnja s početkom u 18, 18 i 20 sati.)

PROIZVODNJA: SAD

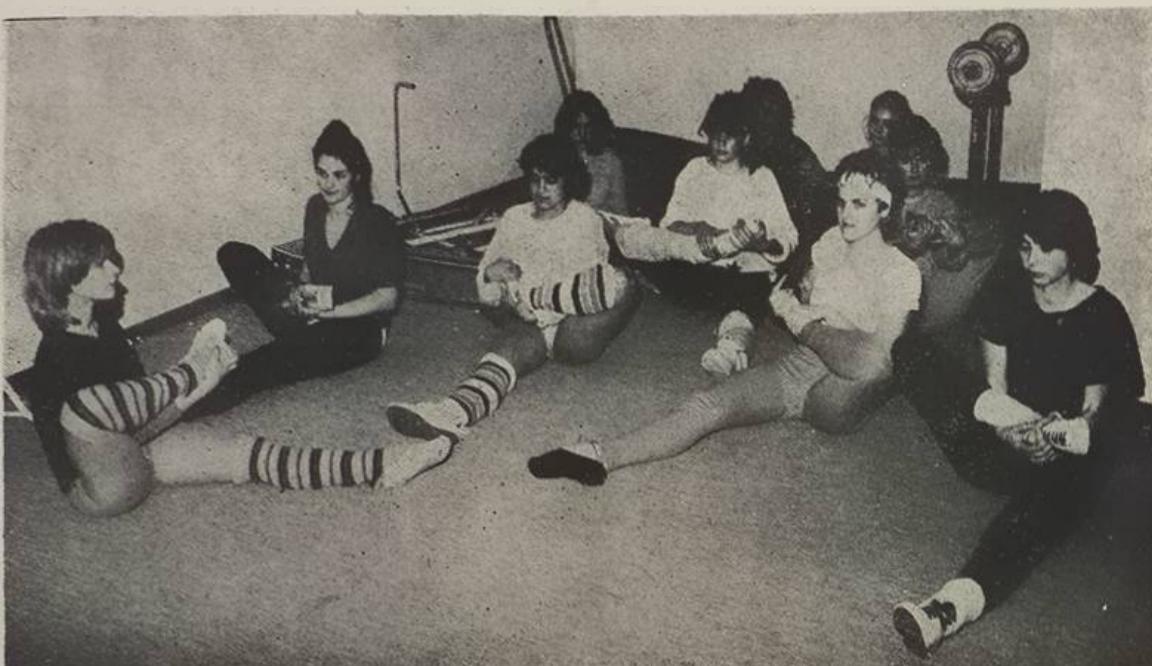
REŽIJA: Woody Allen

GLAVNE ULOGE: Woody Allen, Mia Farow, Nick Apollo Forte

ZANR: komedija

Danny Rose, bivši komičar, neuspješni je reklamni agencijorških zabavljaka. Jednom njegovom klijentu, pjevaču Lou Canovi, posređe se da nastupi u televizijskoj emisiji i on zahljejava od Dennya da doprati na snimanje njegovu ljubavnicu Tinu. Danny s Tinom ima samo nevolje, pogotovo kad se uplete njena mafijaška obitelj. Oboje bježe pred gangsterima kojima Denny uzaludno pokušava objasniti da nije Tinin ljubavnik...

Najsmješniji film伍迪·艾伦。

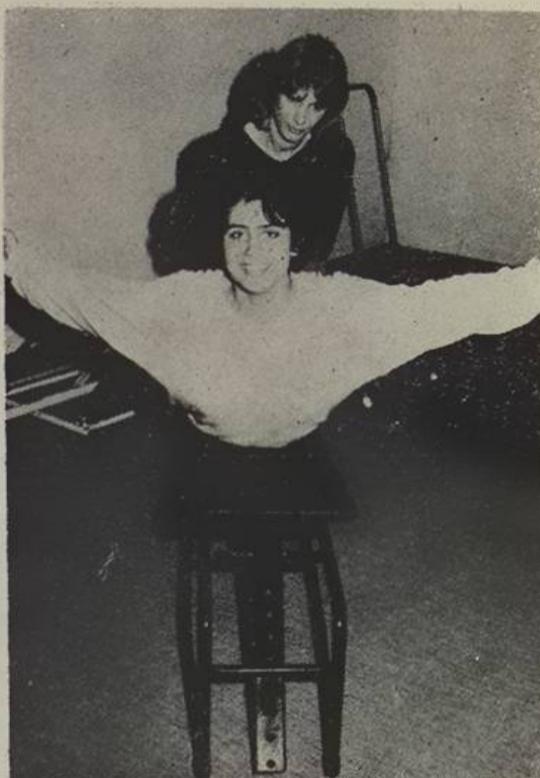

REKREACIJA

AEROBIC ZA MAME I DJECU

Marina Baica-Rogulić na čelu je AEROBIC-a, sekcije što radi u sastavu DSR-a »Partizan«. Treninzi se održavaju utorkom i petkom, traju nešto više od sat, a subotom i nedjeljom odlaze u »Solaris« na zrak. »Nitko nam se više ne čudi kao prije. Izgleda da su Šibenčani počeli blagонакlonno gledati na neke stvari.«

Lijepo je gledati kada se nešto rekreira, razglašava i dobro zabavlja bez ikakve »šminke« i ozbiljnijih pretenzija, tek onako, zdravila i druženja radi. Jedne od takvih su i pedesetaka žena i djevojaka, članica AEROBIC sekcije pri DSR »Partizan« koje već treću godinu vodi Marina Baica Rogulić, nekadašnja gimnastičarka.

AEROBIC je razgibavanje uz glazbu, jednostavna i zdrava gimnastika

— Aerobic sekcija počela je s radom na moj prijedlog. Sa-
la je bila najveći problem.
»Partizan« nam je izdao u
susret. Inače sam službenica
u TLM-u, ovo mi dode nešto
kao honorarni rad, a pohađa-
la sam tečajeve za ovu vrstu
gimnastike kod Vesne Mimica
u Zagrebu i u kontaktima sa
zagrebačkim balernama koje
su održavale tečajeve u hote-
lu »Zagreb Inter-Continental«.
To su prvenstveno vjež-
be razgibavanja čitavoga ti-
jela popraćene glazbom, do-
kazano vrlo zdrave, samo što
bi bilo mnogo bolje, u skladu

6 nazivom nazovimo ga spor-
ta, raditi ih na zraku ...

Jasmina Marenri jedna je od
članica Upravnog odbora se-
kcije, a kada je potrebno vo-
di brigu o djeci. Još uvijek
ne vlastitoj, već onoj koja na
treninge dodu s majkama Je-
dina od proslorija u »Partiza-
nu« opremljena je gimnastič-
kim spravama pa se mogu i
tu zabavljati. Marina i Jas-
mina proručuju da će djeci či-
tati i bajke ukoliko je potre-
bno. Sto se zraka tiče, ima i
toga otakao je zatoplilo. Sva-
ke subote i nedjelje odlaze

u "Solaris" i vježbaju na pla-
ži. Odaziv je dobar, prijevoz
privatna briga. Prava rekre-
acija.

B. P.

BRIGA ZA BOLESNE

Malo tko uopće zna da je 7. travnja u svijetu proglašen za Međunarodni dan zdravlja. Ne znamo (i nemamo nikakvu informaciju) da je taj dan u ovoj načoj sredini obilježen na bilo koji način i u bilo kojoj organizaciji. Reči teče — vrlo važno obilježavati takve dane. Slažemo se. Nije važno. Ali mislimo da je važno i nekako potrebno sjeliti se bolesnih. Na primjer bolzane djece koja mjesecima pa i godinama žive po bolnicama i drugim zdravstvenim ustanovama nerijetko napuštena od onih koji su im najpotrebitiji. Znamo da je ova godina površena borbi za humanije liječenje djece. Kad smo već kod djece spominjemo i akciju koju je započeo Centar za odgoj i obrazovanje djece i omladine sa Subotice, a radi se o tome da se nekolicinu djece, koja zaista nemaju nikoga, našte ponaka obitelj koja bi ih od vremena do vremena obilježila pozvala na vikend, školske praznike. I ona nam zdrava djeca nisu baš uvijek zdrava, najbolje to pokazuje nedavno provedena akcija Crvenog križa na području Bratčkovaca. Zaista se možemo zgroziti nad podatkom da je 80 posto od ukupno pregledane djece imalo deformitete lomolomnog sistema, 8 posto djece izražene smrćne vidi (plus oni koji već nose naročale). U jednoj ranoj akciji u Brdibarskim Mostinama uredni su nalazi polvrđeni kod samo 38 postavo djece.

glavobolje

SKIP I MOTIKA

Nekome se živi ovako, nekome onako i sve je to moguće čak i u vremenima kad plaće naprosto "pucaju" u srazu sa životnim troškovima. Pa se vjerojatno i poradi loga, člankopisac u "Slobodnoj Dalmaciji" čudi da se ljudi (a rijеч je o nezaposlenima, dakako) nečekaju da rade na šibenskim dokovima, iako im lamođnji posao omogućava sasvim pristojnu zaradu. Bit će da je lako. Ali je istina i to da se u "Luci" li novci "hvataju" nimalo lakim završnjem rukava, treba tu i znoja i čvrstih mišica, pa, zasigurno, la činjenica i odaleći će naše, na lagodat svikle ljude da se prihvate posla. Samo lakše je drugome preporučili što će raditi, to odavno (prilikom upisa u usmjereni obrazovanje, primjerice) zagovaraju očevi kojih djeца imaju "ludu želju" za fakultetom. Sve se na ovome svijetu nosuvarilo, za- ne?

SLABI IZGLEDI

Povodeći se valjda po onoj — kad susjed ima zašto li ne bi dao, navikli smo već desetljećima na to da toče poslujuće i nesnalažljive radne organizacije svoje gubitke namiruju posežući za novcem što ga (da li je to prisila zakona?) isporučuju pravovni dobro orijentirani i okretni proizvodnici i predstavljači Pasiva, istini za volju, može imati i »miris« razložnosti, ali je ruku na srce, mnogo dešće posljedica shvaćanja »podmazala će to već netko, ta nečemo valjda, s ljudima na ulicu«. Ne piše tako »Šibenski list«, ali se može podrazumijevati da će i »Kamenar« (nakon »Izgradnje«) poslati nedonošćem, kojemu će »pelene« kupovati novčani »zdravci« šibenski udrženi rad. Solidarnost jest majka opravdane razumnosti, ali nije dobro (niti je samoupravno, ako to netko želi znati) da se pretvara u mачehu poslovnosti.

JADI MARINE

Ne treba biti previše pametan, niti razuman, da se shvali (hoće li se to i prihvatići — druga je stvar) kako neuporazumi oko marine u murskiškom predjelu Hramina nose u svom izdanku prestižne inačice s poglavatom »primjesom« osobnih (novčanib) probita-

ka. Kome će marina — onom dobrostojećem zadarskom kolektivu ili matičnoj murskoj kudi, nije, doduše, pitanje koje ne traži odgovora, ali sve je to dlaka u faju sram osobnih ambicija na koje se nadezuju novinska prepucavanja. Murerani jesu otvoreni ljudi, ali bi im bilo preporučiti da neke »interne« zaškoljice razriješte u internom krugu. Tamo se, pak, lakše diše.

JUNOSA